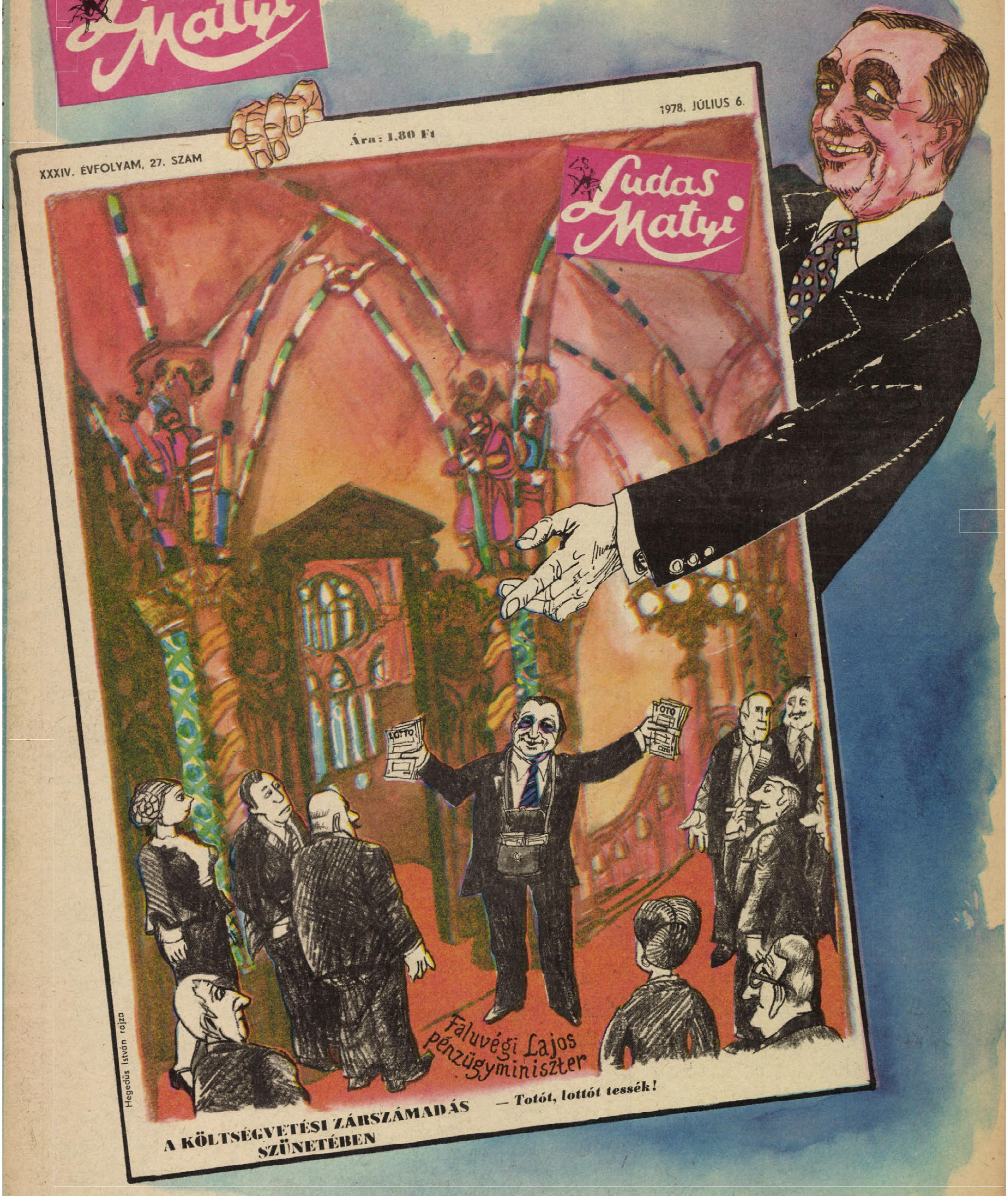
Ludas Matyi
XXXIV. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1978. SZEPTEMBER 28.

DRÁGÁBB LESZ A TOTÓ, LOTTÓ

Faluvégi Lajos: Én már júliusban szóltam, hogy vegyenek!

KEDVES LUDAS!

KIUTÁLNI A LAKOSSÁGOT

BUDAPESTNEK A BELVÁROS egyre nagyobb gondot okoz. Utcái zsúfoltak, közlekedése nehézkes, autóval általában, de gyalog is sokszor indokolatlanul sokáig tart, amíg egy V. kerületi utca egyik végéről a másikig el lehet jutni.

Kevésbé közismert, hogy az utóbbi időben számos közület összefogott e gondok legalábbis részleges megoldása érdekében. A cél — minden bizonnyal — az, hogy a hivatali-kormányzati negyedből, vagyis a Belváros északi feléből kiutálják a lakosságot. Ha már olyan sokan járnak oda dolgozni és ügyeiket intézni a város, sőt az ország más részeiből, legalább az ott lakók igyekezzenek el onnan — bizonyára ezt tűzték maguk elé. Ennek pedig egyetlen biztos, célravezető módja van: meg kell szüntetni az üzleteket.

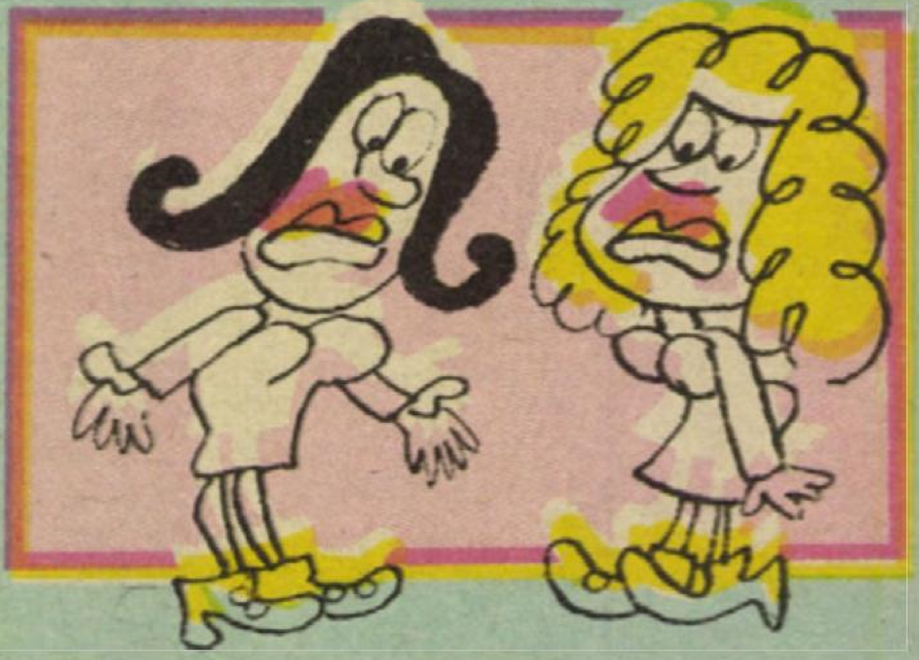
Kezdték a Münnich Ferenc utcai illatszerbolttal. Egyik napról a másikra lehúzták a redőnyt, kiírták a legközelebbi hasonló boltok címét. Van ennek vagy negyedéve — azóta a helyiség üresen áll. De nem egyedül! Röviddel utána időszerűvé (?) vált a Széchenyi utcai Patyolat-fiók bezárása. Igaz, hogy azt csak „átmenetileg" vonták ki a forgalomból — de határidő nélkül. Márpedig tapasztalt budapesti lakosok tudják azt, hogy a határidőkre is rá kell ilyen esetben számítani még két-három (olykor négy-öt) évet. Így viszont csak unokáink fogják megérni, hogy újra megnyitják a boltot. Viszont bizonyára annál fényesebb külsőségek között.

MOST VAN SORON a környék két KÖZÉRT-boltja közül az egyik, amely a változatosság kedvéért lehúzza a rolót, helyiségét más intézmény bővítéséhez használják fel. Felületes szemlélő ugyan azt hiheti, hogy van azon a környéken mindenféle bolt, igazán könnyű a vásárlás. Van bizony: egy húsbolt, amely csak délig tart nyitva (bizonyára gyes-en levő kismamák félnapos munkaidőben cipelik a mázsás félsertéseket, de munkaidejükből csak ennyire telik), egy házaspár által kezelt zöldségüzlet, amely többnyire családi problémák miatt tart zárva, egy ÁPISZ-fiók, amely változatos programot bonyolít le: hol leltár, hol betegség, hol meg szabadságolások miatt tartja ajtaján a lakatot.

MÉG EGY-KÉT ILYEN ötlet és minden megoldódik a Belváros északi felében: csupa sétálóutca lesz itt. Ahol az ott lakók sétálnak, keresve-kutatva azokat a ritka helyeket, ahol vásárolni lehet.

(v. e.)

SZÉP AZ ICIPICI NŐI CIPŐ

Örökzöld téma, de a cipőgyártók vagy alusznak, vagy nem hallják, vagy talán nem is akarják. Avagy a szent fölméréseknek hisznek, amelyek szerint a 35-ös cipőt hordó nők száma valami tizedes „nagyságrendű" százalék, vagyis matematikailag „elhanyagolható tényező". Ei is hanyagolják tehát, de tökéletesen.

Legalább két tucat cipőboltban, áruházban jártunk a múlt héten a feleségemmel. 35-ös cipőt kerestünk. Volt, ahol mosolyogtak, volt, ahol sajnálkoztak, s végül volt, ahol fölvilágosítottak, hogy ne is próbálkozzunk.

Évek óta nem értem és még mindig nem értem. A 35-ös lábú nők matematikailag lehetnek ugyan „elhanyagolt tényezők", de emberként egyenjogú állampolgárok, megilletné őket is mindaz, ami a nagyobb lábú hölgyeket. Továbbá...! Józan ésszel is rájöttem, de a biztonság okából szakembertől is megérdeklődtem, hogy a 35-ös cipőhöz jóval kevesebb anyag kell, mint — például — a 39-eshez, az ára pedig — ha kapható lenne — ugyanaz lenne. Tehát, ráadásul, jó üzlet is lenne.

Csak nem ezért nem gyártják?

S. L.

GYÓGYSZERTÁR A BAKONYBAN

Nyaralásban is megfázhat az ember. Ez történt velem is Zircen. Negyvenperces séta után találtam gyógyszertárt. Az épület kovácsoltvas kapuján felirat fogadott: „A gyógyszertár augusztus 28-tól festés miatt zárva tart. Legközelebbi gyógyszertár: Veszprém, Dudar, Bakonyszentlászló."

Zircre a patikába is sokan járnak a környező falvakból, mert jó az autóbuszközlekedés. Ám sem a helyi újságból, sem máshonnan nem értesülhettek előre, hogy a főpatikát pingálják, így — mint jómagam is — felesleges utat tettek.

Mennyivel egyszerűbb megoldás lett volna a közelben levő kórház erre kijelölt helyiségébe ideiglenesen áthelyezni a gyógyszerárusítást. Azt mondják: mindenre van medicina. A gyógyszertárra ne volna?

(f. i.)

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

LEVÉLVÁLTÁS A ZSENIKRŐL

(Ludas, 30. sz.)

A Levélváltás a zsenikről című karcolatot egyetértéssel olvastam. A kandidátusokról és doktorokról életfogytiglani honoráriumuk kapcsán egy helyen azt írja, hogy: „ha soha többé nem produkálnak semmi újat". Az inkriminált fokozatok elnyeréséhez semmi újat nem kell produkálni. Néhány tárgyból vizsgákat kell letenni, mint bármely egyetemen, és néhány száz oldalas disszertációt kell írni, lehetőleg sok táblázattal és képletekkel. Sajnos, ezekben az értekezésekben originális munka kevés akad. Ellenkezőleg, az a tudományos „sikk", ha minél feleslegesebb témákkal foglalkozik egy aspiráns, és mialatt évekig a doktori fokozatára készül, társadalmilag hasznos tevékenységet alig végez és ennek eredményeképpen élete végéig honorálják. Sajnos, ma már egyes állások elnyeréséhez szükséges a „tudományos fokozat" megszerzése, így anyagi és egzisztenciális kényszer ez a társadalmilag költséges passzió. Véleményem szerint az egész tudományos minősítési rendszer gyökeres módosításra szorul.

Kecskeméthy Géza
tud. oszt. vez.
Bp., Iglói u. 5. — 1118.

KÖZLEKEDÉSI MÚZEUM

(Ludas, 31. sz.)

Köszönjük dr. Del Medico Imre dicséretnek is beillő bírálatát. Máris tárgyalásokat kezdtünk a nagy közlekedési vállalatokkal (MÁV, Volán, BKV), hogy programunk és kiállításaink ismertetésére lehetőséget biztosítsanak.

Dr. Szitár László,
a Közlekedési Múzeum
titkára

KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

KEVÉS A 89-ES

Tíz-tizenöt percenként közlekedik a József körút és az Aszódi utca között járó 89-es busz. A kiírás szerint. Valójában gyakran félórát is kell rá várni. Sűríteni kellene ezt a fontos járatot. Ha pedig a 99-es busz megállna a Diószeghy Sámuel utcában is, akkor a 89-es utasainak egy része átpártolna ide és ez javítaná a forgalmat.

Cseh László
Bp., Diószeghy Sámuel u. 18. — 1089

2

VILLAMOS-VÉGÁLLOMÁS

Három járat fut össze az István Kórház előtti (Nagyvárad tér) villamos-végállomáson. A járatok szervezői, indítói tele vannak játékos furcsaságokkal. Megvárják például, amíg három-négy 50-es szerelvény is beérkezik, az utasok felszállnak az első beérkezettre, majd elindítják a később érkezett, üres szerelvényt. Jóleső örömmel szemlélik az üres villamos után futókat, sokszor még annyi időt sem adva nekik, hogy az utolsó pillanatban mégis fel tudjanak szállni.

Bánáti Rezső
Bp., Leányka u. 30. — 1221

3

JÁRHATATLAN JÁRDA

A közlekedés problémáját vagyok bátor kifogásolni. A 79-es trolibusz pont a házunk előtt áll meg, de a járda járhatatlan, a kiálló vízaknák miatt. Sajnos én bicegek és a járásom bizonytalan, mindig félek sötétedéskor, hogy egyszer kitöröm a nyakam.

Horváthné Seiber Éva
Bp., Kárpát u. 20. — 1133

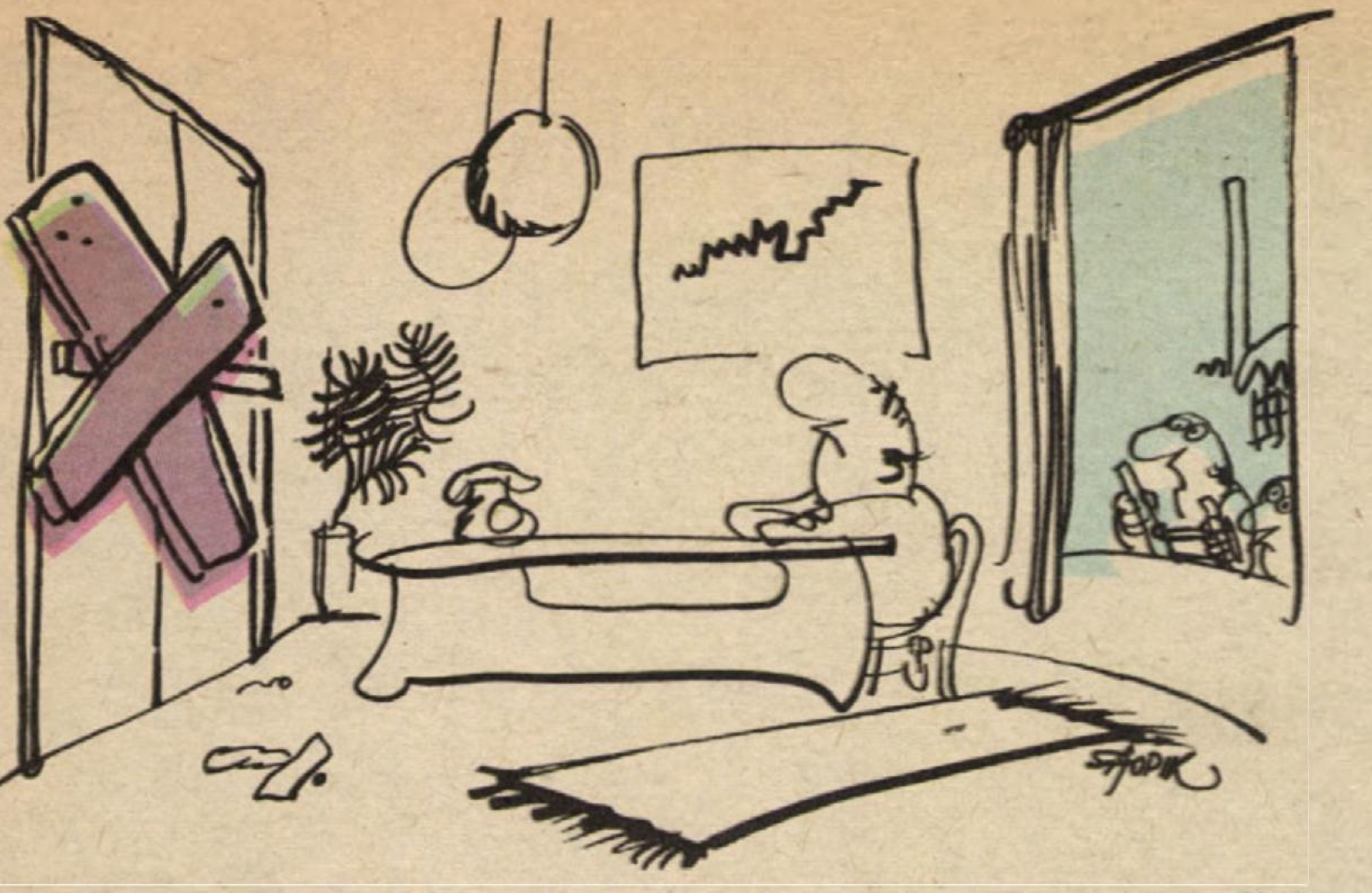
BÉLYEG-BÜROKRÁCIA

Illetékbélyeget vettem óvatosságból, de kiderült: nincs is szükségem rá, megpróbáltam hát visszaváltani. Sajnos, ezt Budapesten csak egyetlen helyen, a Fővárosi Illetékkiszabási Hivatalnál lehet, ott is úgy, hogy kérvényt kell írni, ahhoz a bélyeget mellékelni és az ellenérték kézbesítésére mintegy hat hétig várni. Miért nem válthatja vissza simán valamennyi postahivatal és trafik, amelyik illetékbélyeget árusít? Nem túl bürokratikus ez így?

Dr. Szabó Jenő
Bp., Bercsényi u. 25. — 1039

*

Pontosan ugyanerről a témáról kaptunk levelet *Kovács István szegedi* (Nádas u. 8. — 6724) olvasónktól, csak ő még azt is hozzáfűzte: az illetékbélyeg visszaváltására irányuló kérelemhez adóhivatali igazolást is kellett kiváltania és mellékelnie arról, nincs-e adóhátraléka. Újraoltási bizonyítványt — egyelőre legalábbis — az Illetékhivatal még nem kért.

– Tessék kinyitni az ajtót, igazgató kartárs, mást is ért már bírálat..

LAKÓTELEP

– Uszodát és teniszpályát szeretnének, emberek? Hát nem elég maguknak a tévétorna?!...

KÍNAI KONYHA

Vasvári Anna rajza

– Kevered?

Helyi sajátosságok

Jer kedves barátom, rég jártál minálunk! Megmutatom neked az országot. Budapestet már ismered, nézzünk szét a kis vidéki városokban. Végre is az ország nem azonos a fővárossal.

Nem tagadom, büszke vagyok ezekre a kis lapos alföldi városokra, meg a dimbes-dombos dunántúliakra, a hegyes-begyes északiakra. Lásd meg, mit művelt az idő, mivé lettek ezek az egykor álmos, sárbaragadt, falusias külsejű városkák.

Már itt is vagyunk A.-ban. No ehhez mit szólsz? Ez aztán döfi, ugye? Nézd csak, tízemeletes paneles lakótelep. Az meg ott a hozzájuk tartozó könnyűszerkezetes iskola. Az meg könnyűszerkezetes bölcsőde. Ez még semmi... ABC-áruház is van itt... Meg szolgáltatóház. Étterem is van. Az a beton, kockaforma. Ha nem hiszed, olvasd el az étlapot az üvegajtón. Csontleves daragaluskával, rántott szelet sült burgonyával, káposztáskocka vagy túrós batyu. A hajdanvolt álmos kisvárosi emberek ma már nagyvárosi szinten eszik a káposztástésztát a betonkockában. Ez aztán a változás! Látom, neked is tetszik. No akkor menjünk tovább.

Ez itt B. városa. No nézd! Egy új lakótelep. Tízemeletes panelházakból. Az meg egy könnyűszerkezetes iskola. Az meg egy még könnyebb szerkezetes bölcsőde. Persze, hogy van étterem is. Az a beton kockaforma. Dehogyis trafóház! Étterem! Olvasd csak el az étlapot az üvegajtón. Csontleves daragaluskával, rántott szelet sült burgonyával, káposztáskocka vagy túrós batyu. Tehát, amit A.-ban

láttál, az nem véletlen, az nem esetleges, az nem szemfényvesztés. Másutt is ekkora óriási nagy a fejlődés. Mindjárt látni fogod C. városban.

Már meg is érkeztünk. Dehogy, kedves barátom. Itt még nem jártunk! Megesküszöl, hogy jártunk? De hiszen A az a Tiszántúlon volt, B a Duna—Tisza közén, C meg a Dunántúlon. Jól jegyezd meg, amit mutatok, mert ilyet még úgyse láttál.

Ez itt egy gyönyörűséges szép lakótelep. Tízemeletes panelházakkal. Ez meg egy ABC-áruház, ez meg daragaluska bölcsődével, rántott szelet káposztáskockával és könnyűszerkezet túrósbatyuval...

Hiszen te nem is fényképezel? Legutoljára A-ban fényképeztél, azóta elő se vetted a gépet. Így aztán hiába mutatogatom neked a helyi sajátosságokat!

Novobáczky Sándor

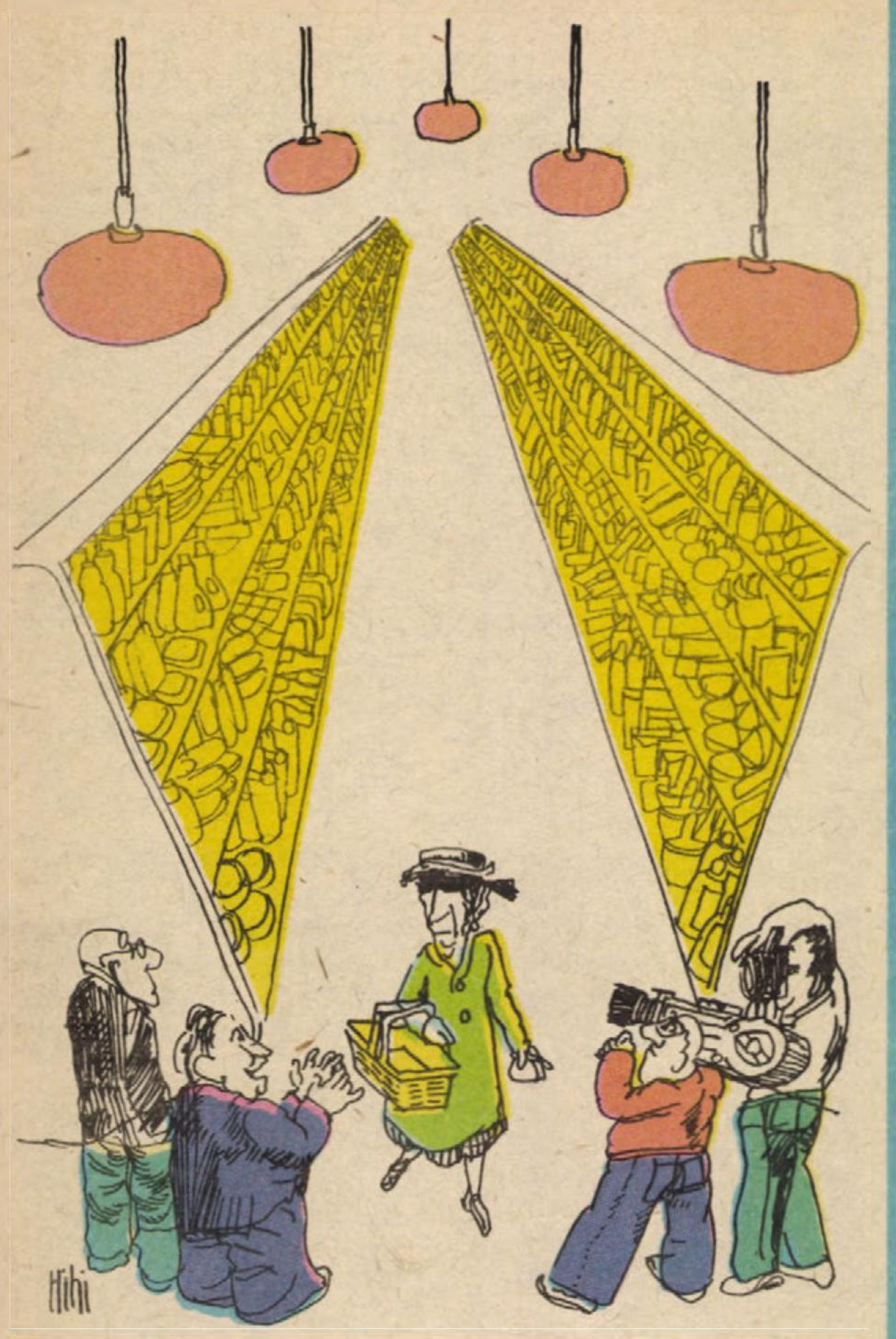

– Még mindig nem határoztál, hogy mi akarsz lenni?

RITKA JÁRAT

NYUGDIJAS A KÖZÉRTBEN

– Gratulálok! Végig tudott menni üres kosárral!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Igaz, hogy északon három napig tart az éjszaka?

— Persze, hogy igaz.

— Rémes lehet ott egy asszonynak, ha fél éjszakát kell várnia a férjére.

– Igérd meg, fiam, hogy nem állsz le velük verekedni...

Levélváltás A TURISTAPIACRÓL

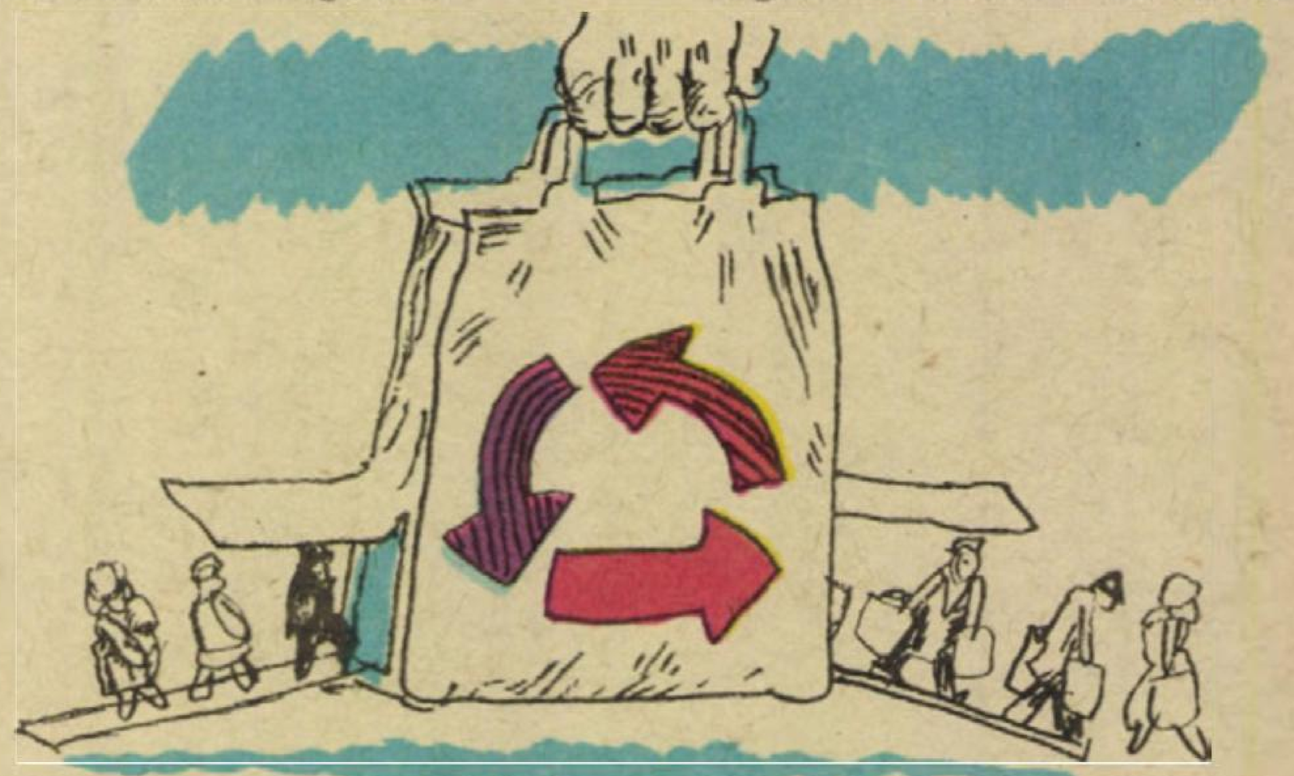
Kedves Szerkesztő úr!

A Ludas Matyi múlt heti címlapja, Külföldi kiállítók az állandó Budapesti Nemzetközi Vásáron — aláírással találó karikatúrát közölt. Nincs kétségem afelől, hogy a fővárosi úgynevezett turistapiacot — köznyelven szólva feketepiacot — vette célba. Én is személyesen tapasztaltam, hogy milyen nagy igyekezettel folyik az adásvétel a pályaudvarok, a vásárcsarnokok környékén, a metró egyes aluljáróiban és az áruházak tőszomszédságában — az utcán. Szépen kivirágzott és mindennapossá fejlődött a feketepiac. Elterjedéséről nemrégiben az újságban is olvastam, azon tanakodott a cikkíró, hogyan lehetne ez ellen védekezni. A szakemberek azt javasolták: a Fővárosi Tanács szervezze meg a külföldiek ellenőrzött piacát. Azaz csak itt lehetne szabadon és feketén adni-venni, de máshol tiltsák meg a seftelést. Lehetséges, hogy akár egyetlen helyen is engedélyezzék az ellenőrzött feketepiacot?

Kedves Olvasónk!

Véleményem szerint nem lehetséges. Ezt még a közismert magyaros vendéglátás sem indokolja. Különben is az ilyen piacokon nemcsak külföldi eladók vannak, hanem magyar vásárlók is, akik az idők folyamán eladókká váltak. Ami a külföldi partnernél olcsó cikk, azt ők idehozzák drágábban eladni, ami pedig nálunk olcsó, azt honi turistáink, utazás nélkül, drágábban eladják a vendégeknek. Amiben megegyeznek: mindkét fél áruja bóvli. Ma már ott tartunk a fejlődésben, hogy a magyar magyarnak is árusít, mert kitanulta, hogyan kell kereskedni külföldiül.

Ennek az a lényege, hogy senki sem beszél, még az anyanyelvén sem, csak mutogat. Először is felmutatja, hogy mi van a lábánál levő szatyorban. Amikor megkérdik az árát — persze csak intéssel, kacsintással —, akkor a jobb kezének mutatóujjával a bal tenyerébe „beleírja" a busás haszonnal megtoldott forintárat. Ez a módszer azért jó, mert bizonyítja, hogy valóban turistaként feketézik az illető, és ezért is jó, mert így a pestiekről is azt hiszik, hogy valódi turisták. De a legjobb mégis azért, mert nem kell hozzá se ceruza, se papír, az esetleges ellenőrzés nem találna semmit, az ügyletet a legcsekélyebb könyvelés és bizonyíték nélkül le lehet tagadni.

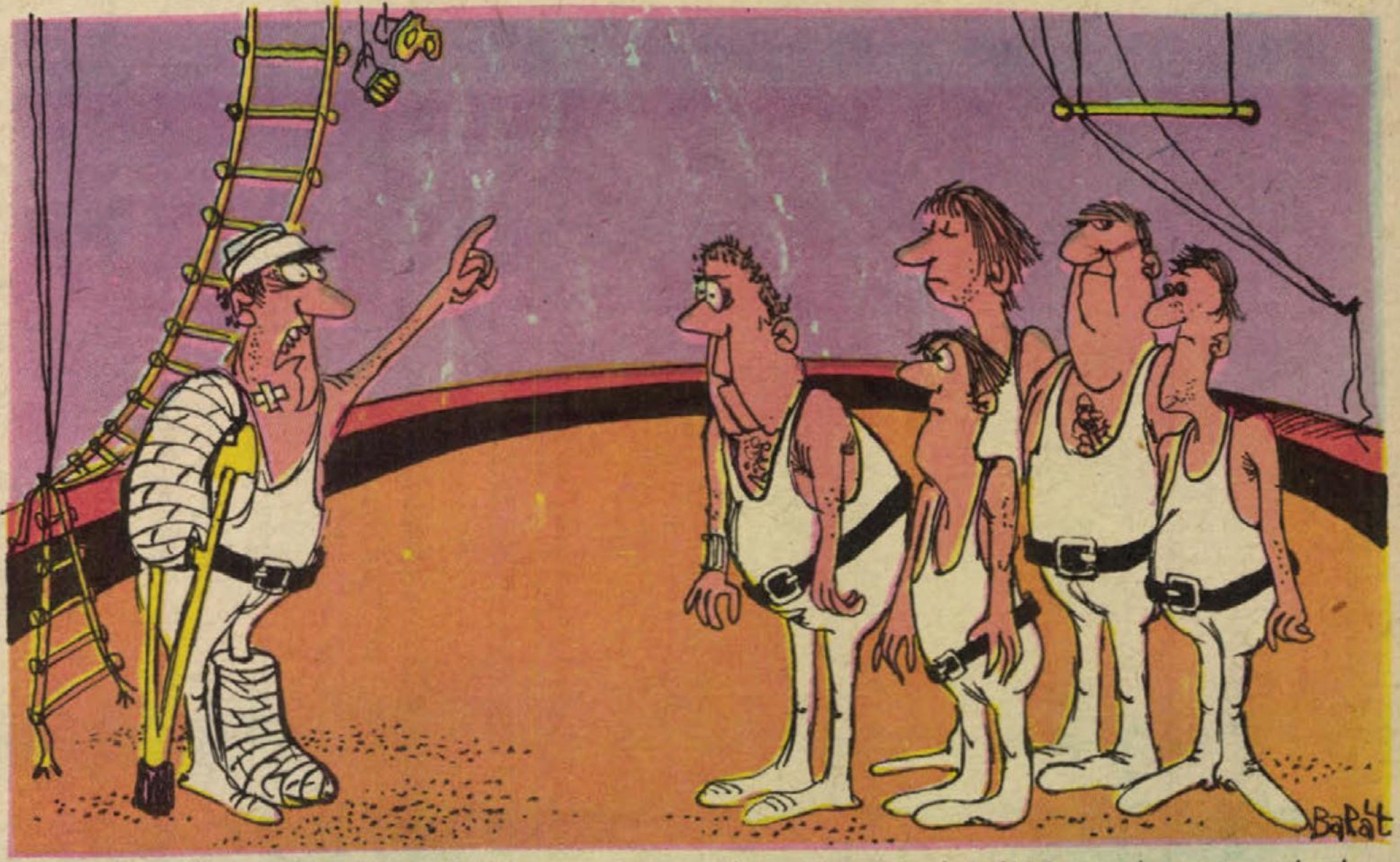
Az ellenőrzött piacot azért sem fogják megszervezni, mert ha csak úgy magától is fellendült az „utcai boltok" forgalma, akkor a turistáknak álcázott eladóival beléphetne az üzlethálózatba az alkalmi és nem alkalmi áruház bármelyike is, piacra küldve az összes bóvliját. Az eladók némi külön jutalék fejében szívesen turistáskodnának a szabadban, és ajánlanák a portékájukat ahelyett, hogy a boltban hallgatnák a vevők örökös szekatúráját.

A saját konkurrencia létrehozását népgazdasági szempontból sokkal előnyösebbnek látom, mint a feketepiac legalizálását. Valamikor a régi, híres pótkávégyár úgy nyomta el a konkurrenciáját, hogy a piacra már jól bevezetett, márkás pótkávérúd gyártmánya mellé, ugyanolyan formában és minőségben, de más néven és egy fillérrel olcsóbban hozta forgalomba a rudat. A turistapiac sok bóvlijával szemben a mi kereskedelmünk is bizonyára sikerrel tudná felvenni a versenyt.

Azért sem vagyok a szervezett turista-feketepiac híve, mert akkor egy helyen szervezetten és legálisan, a többin pedig éppen úgy szervezetlenül tovább folyna az üzletelés, mint most. A minap, útban hazafelé, a Retek utcában, óriási tömegbe kerültem. Kivételesen nem krumplis kenyérért tolongtak: jelentőségteljes kacsintás közben mindenki mindenkinek mutatott valamit: fogkrémet, kiskendőt nagykendőt, pulóvert, kvarcórát, láncot, gyűrűt, és más efféle csábító dolgokat. Szóval délután fél 3-kor itt lődörgött mintegy 400—500 ember, vevő is, eladó is, és le-lehajolt a szatyrához, hogy új árut ajánljon.

A kereskedelemnek megvannak a normái és jól bevált szokásai. Nem fogják megszervezni az ellenőrzött piacot. Az iletékesekben is felvetődhet ugyanis a kérdés: vajon ki fog majd dolgozni, ha mindenki seftel?

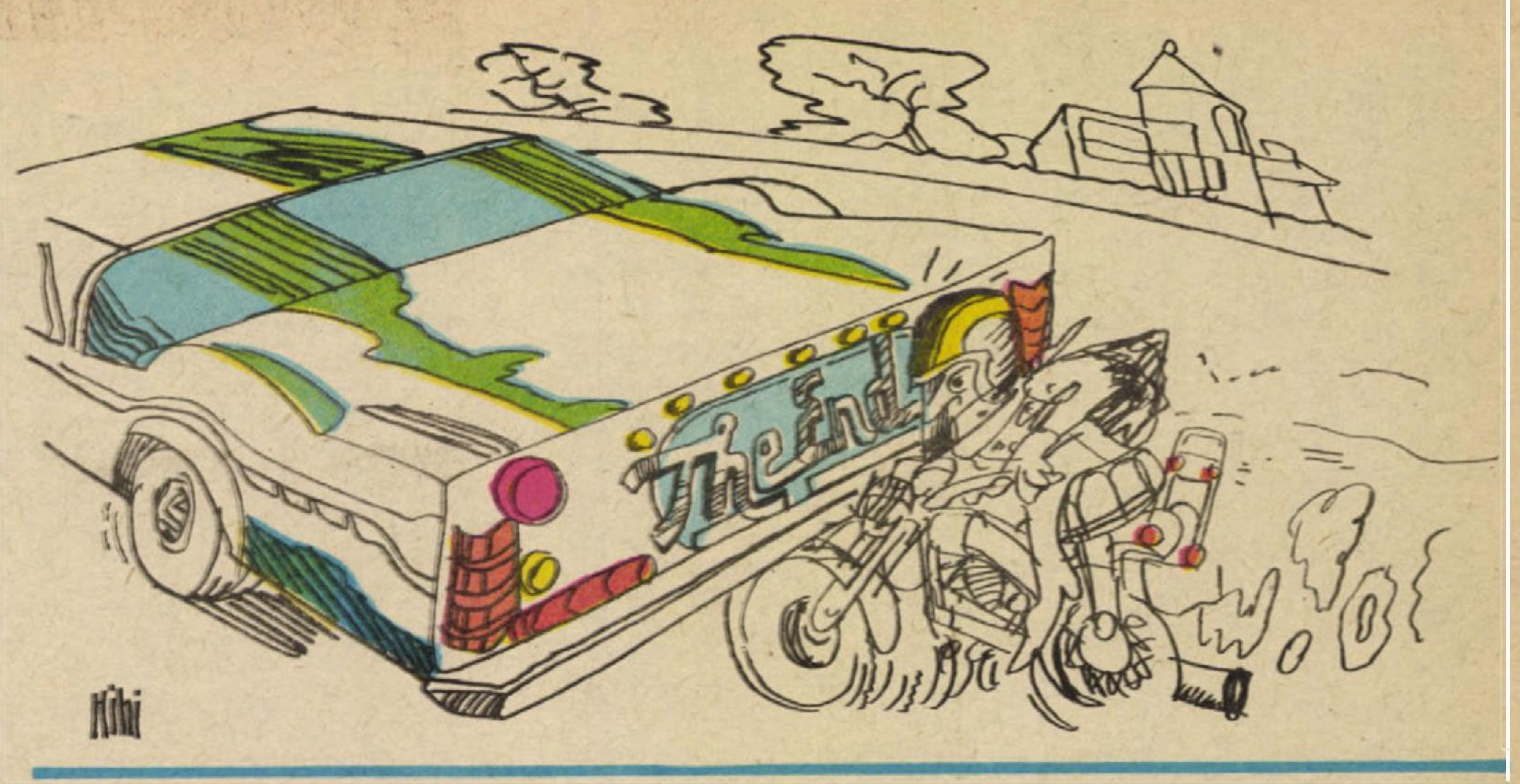
Földes György

– Remélem, ezentúl senkinek sem jut eszébe gúlagyakorlat közben elmenni szabadságra...

AMERIKAI KOCSI

Vadásznaplóm...

Egyik reggel azzal a gondolattal léptem ki a szálláshelyemről, hogy felhajtok egy magyaros paprikáskrumplit. Amikor a tervemet elmondtam bennszülött kísérőmnek, ő így szólt:

— Hü je!

Ami körülbelül annyit jelent az ő nyelvükön, hogy tegyek le a tervemről. Paprikáskrumplira vadászni Hungáriában szinte reménytelen, bár megszámlálhatatlan sokaságban találhatók ezen a földrészen. A krumplimadár a föld alatt fészkel, a paprikáskrumpli a nevét szép, piros színétől kapta, és igen ízletes csemege.

Nem tettem le a szándékomról, megbíztam vadászszerencsémben is, hát elindultam. Úgy terveztem, hogy Szabolcstól Tolnáig felhajtom az éttermeket, a krumplimadár vonulási irányának útján.

Már az első étteremben nyelvi nehézségekbe ütköztünk. Itt a konyhanyelvet nem beszélik, hiába mutogattunk kézzel-lábbal a szájunk felé és a konyha felé. Az étterem törzsfőnöke mindenféle italókat tett elénk, és miután tagadólag ráztam a fejemet, egyre ingerültebb lett, halkan mormolni kezdett, az égre emelve arcát. Kísérőm nyugtalan tekintetéből megértettem, hogy jobb lesz mielőbb odábbállni.

Már jó messze voltunk az étteremtől, mikor kísérőm elmondta, hogy itt mindenüttt a pia-kultusz uralkodik. Pia isten latin eredetű: pia — piusz = szent —, és Pia hívei nem vesznek magukhoz mást, mint folyadékot. Némely vendéglőben látni ugyan a pulton úgynevezett pogácsát, de ez csupán kegyetlen szertartásuk kelléke; a pogácsa ugyanis nem más, mint megkövesedett tészta, melyet az ételkeresők torkán lenyomnak, áldozatul a mindenek felett eluralkodó piának.

A veszedelmes kaland sem vette el kedvemet a paprikáskrumpli-vadászattól. Ezért vadászlest foglaltam el egy kifejezetten barátságosnak látszó étterem asztalánál, amely fehér terítővel volt letakarva, s azon só és fogpiszkáló állt.

— En ni! — mondtam éttermi nyelven a hozzánk lépett vendéglátónknak, aki en ni kijelentésemre meghökkenve nézett rám, majd váratlanul kacagásban tört ki. Karjaival az ég felé csapkodva ugrálni kezdett, miközben ujjongva kiáltozta:

— En ni! En ni!

Pillanatok alatt óriási mulatság kerekedett felettünk. Az étterem minden vendége körénk sereglett, és mámoros jókedvvel táncoltak körül, miközben ujjaikkal ránk mutogattak, majd a fejüket ütögetvén — jelezve, hogy bolondokkal találkoztak — ütemesen kiáltoztak:

— En ni! En ni!

Az egzaltált röhögéstől többen görcsöt kaptak, úgy fetrengtek előttünk, a hasukra szorított kézzel. Mások a röhögéstől összegörnyedten az asztalok alá estek, vinnyogva-fuldokolva ismételgetve a kijelentésemet: en ni!

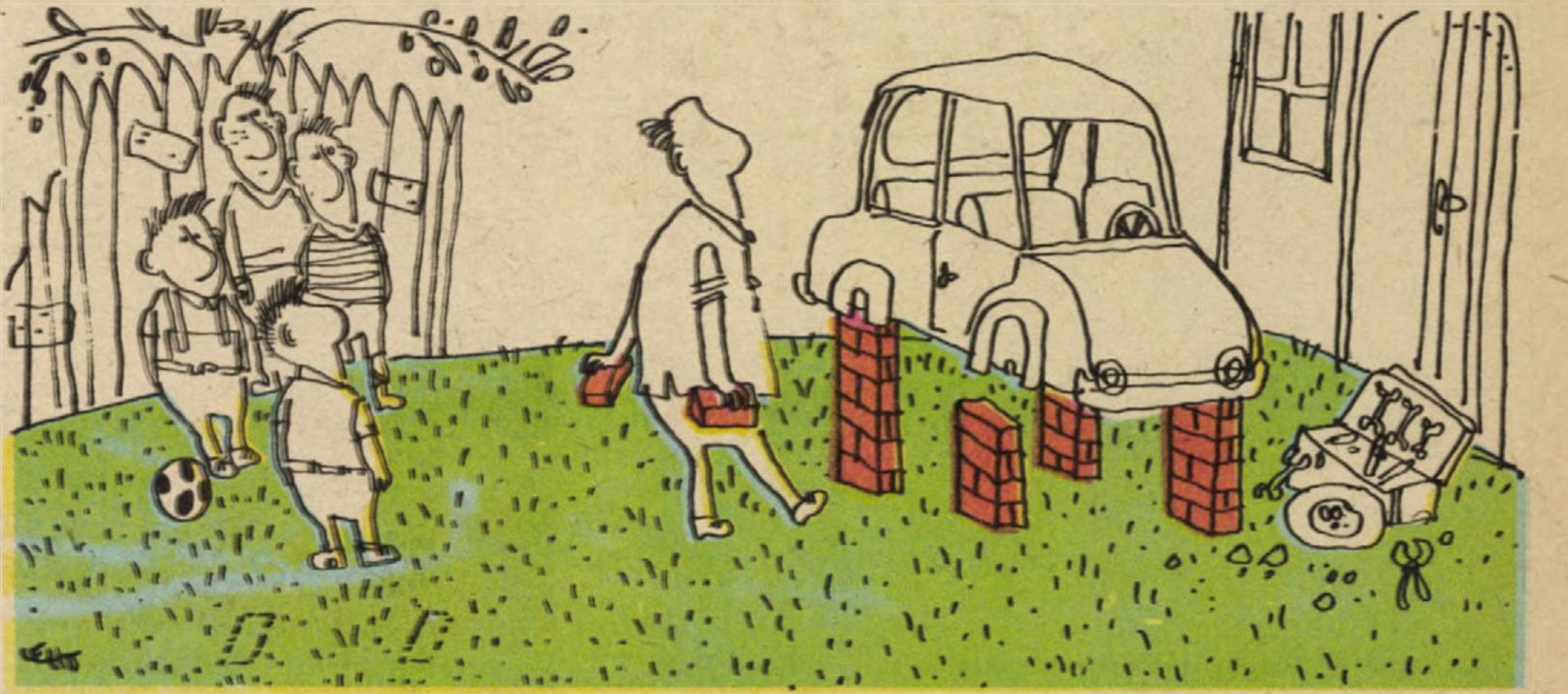
A röhögéstől vonagló éttermi sereg köréből kitörve, végül is kijutottunk a szabadba. Kísérőm megragadta a kezemet és könyörgőre fogta a hangját:

— Ne vadásszunk ennivalóra! Láthatja, milyen hatást váltottunk ki vele. Az volt még a szerencsénk, hogy a paprikáskrumplit nem mondta ki! Ha kimondja, félholtra verik a röhögéstől. Hallgasson rám! — rimánkodott.

Hallgattam rá. A legközelebbi étteremben lőttem három üveg jugoszláv sört és a fejembe szállt a dicsőség.

Somogyi Pál

GRUND

TALÁLMÁNYOK, ÚJDONSÁGOK

I.

Kitűnő, magyarázó rajzzal is ellátott javaslatok a Népszabadság szeptember 10-i számában, „Ötletek mindenkinek" cím alatt.

Bútoraink jobb kihasználását célozza az egyik ötlet.

Pofonegyszerű, megvalósításához sem különösebb kézügyesség, sem jelentős anyagi ráfordítás nem kívántatik. Csak egy szekrény kell hozzá, egy matrac, meg egy támasztólétra.

Namármost.

Fogjuk a létrát és nekitámasztjuk a szekrénynek. Fogjuk a matracot és fölvisszük a szekrény tetejére. Fogjuk magunkat, és ott alszunk a szekrény tetején.

Persze, nem muszáj. A maradibb gondolkodású olvasó aludhat ágyban is.

II.

Jegyzetet hallgatok reggel a rádióban, azt panaszolja fel, hogy a bíráló újságcikkek nagyrészéből mostanában egyszerűen nem derül ki, hogy kinek vannak adresszálva. Márpedig ha a címzett ismeretlen, sem felelősségre vonás, sem önbírálat, sem javulás-javítás nem várható.

Ehhez hozzáteszem, hogy az újságíró neve is rejtve marad olykor. Interjúkat olvastam mostanában, ahol nem nyomtatták ki, hogy ki kérdezgeti a Fontos Illetőt.

Innen már csak egy lépés, a közeljövőben nyilván már publikálunk is olyan közérdekű beszélgetéseket, ahol már azt sem tüntetjük föl, hogy a Fontos Illető — kicsoda!

A legnagyobb újítás persze az lenne, ha egy idő múltán az újságoknak sem lenne külön nevük.

— Kérek egyet onnan felülről, kérem azt a középsőt, meg egyet bal oldalról — szól majd a nyájas olvasó az újságárusnak, özvegy Pagoda Eleknének, aki Kispesten, a Szuha utca három alatt lakik.

III.

Műteremlátogatáson egyik kulturális intézményünk brigádja. Köröskörül a polcokon félig kész, égetésre, színezésre váró agyagfigurák, külön a már kész szobrocskák, egyik szebb, kedvesebb, mint a másik.

Mindenki el van ragadtatva, különösen X, a közismert műértő.

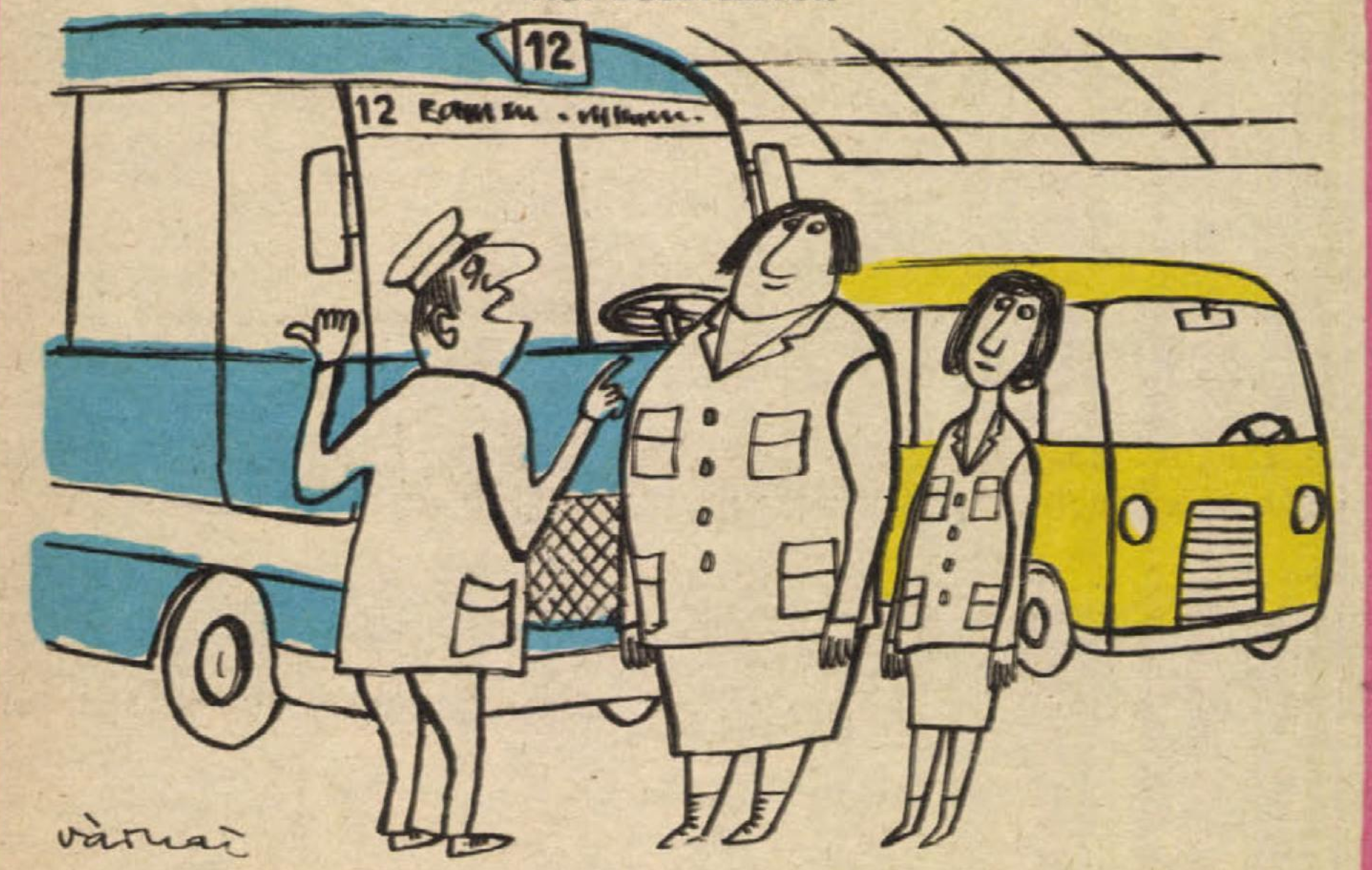
— Engem — fordul a szobrászhoz — főképp az a precizitás, az a hallatlan műgond ejt bámulatba, amellyel a mester ezeknek a kisplasztikáknak a frizuráját készíti el. Megfigyeltem, minden hajszál pontosan egyforma egy-egy figurának a fején. Bizonyságául annak a művészeti igazságnak, hogy kicsinyességekben rejlik a nagyság.

A mester bólint, egy krumplinyomót emel föl a munkaasztaláról, szétnyitja, belecsap egymaréknyi agyagot, lassan közelíti egymáshoz a nyomó két szárát, már tekerednek is ki alul a hajszálnyira azonos „hajszálak".

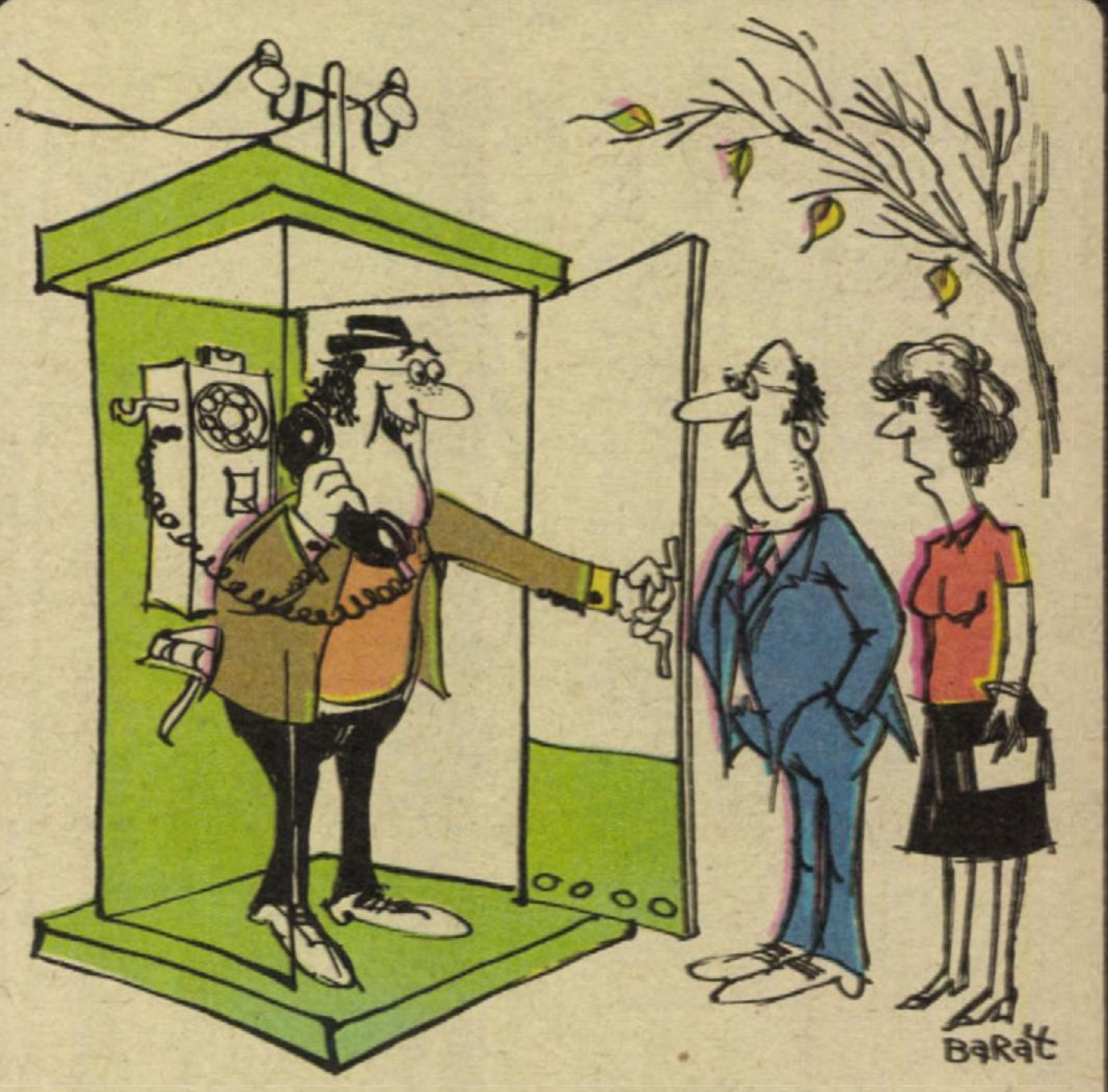
— Így szoktuk — mondja. — A durvábbját. Ha finom hajra van szükség, azt szitadarabkán passzírozom ki.

Kürti András

NŐI BUSZVEZETŐK

– Maga akár csuklós buszt is vezethet, de a másik csak mikrobuszra alkalmas.

– Bedobtam egy forintot és működik!
– Akkor megérdemli, hogy utánadobjon egy kis borravalót.

PRIMA SZAKEMBER

– Tessék csak nyugodtan fürödni, kisasszony, én behunyt szemmel is megjavítom a hibát.

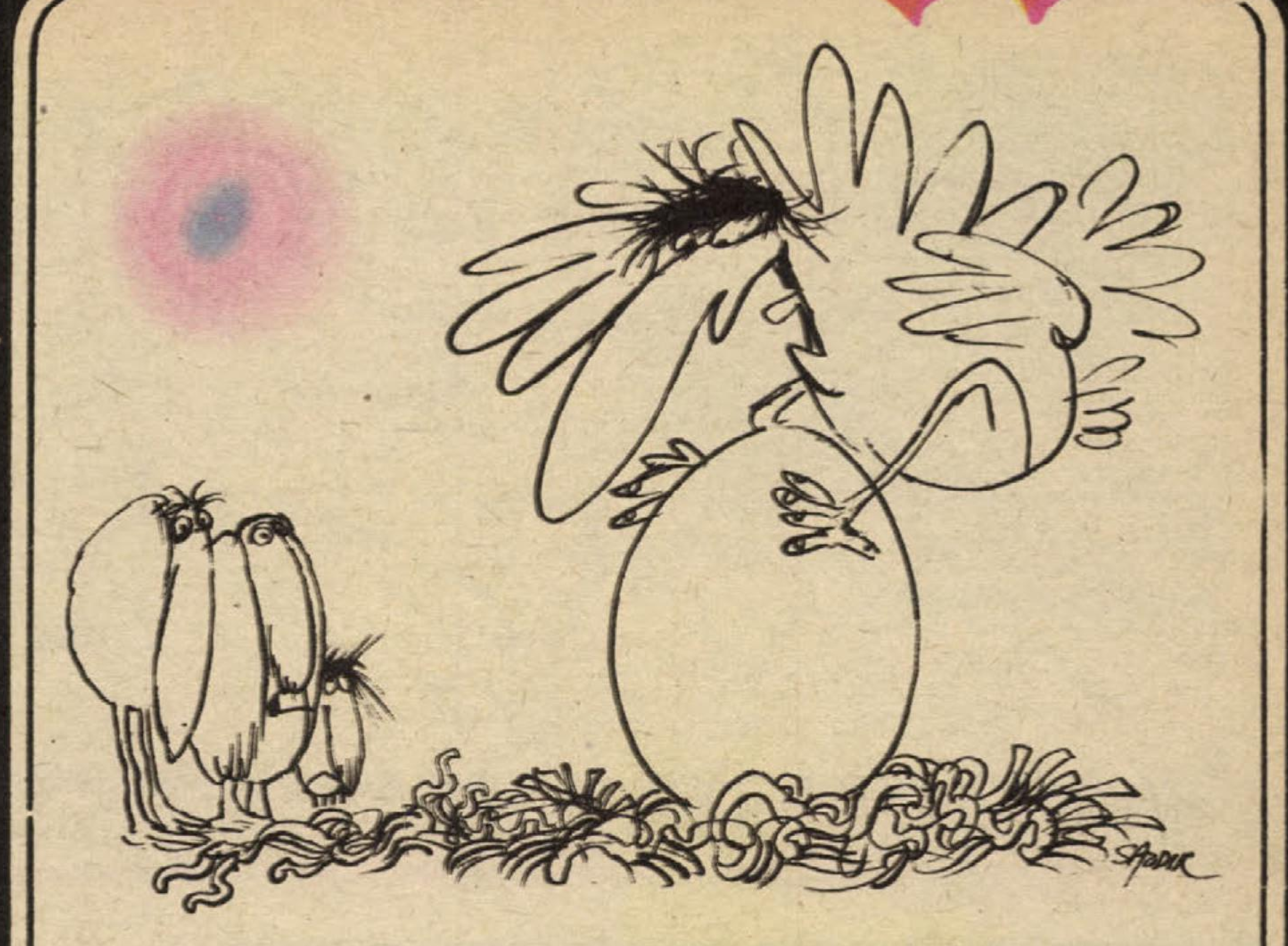

– El ne felejtsük kiváltani a receptet!

SZOLGÁLTATÓIPAR?

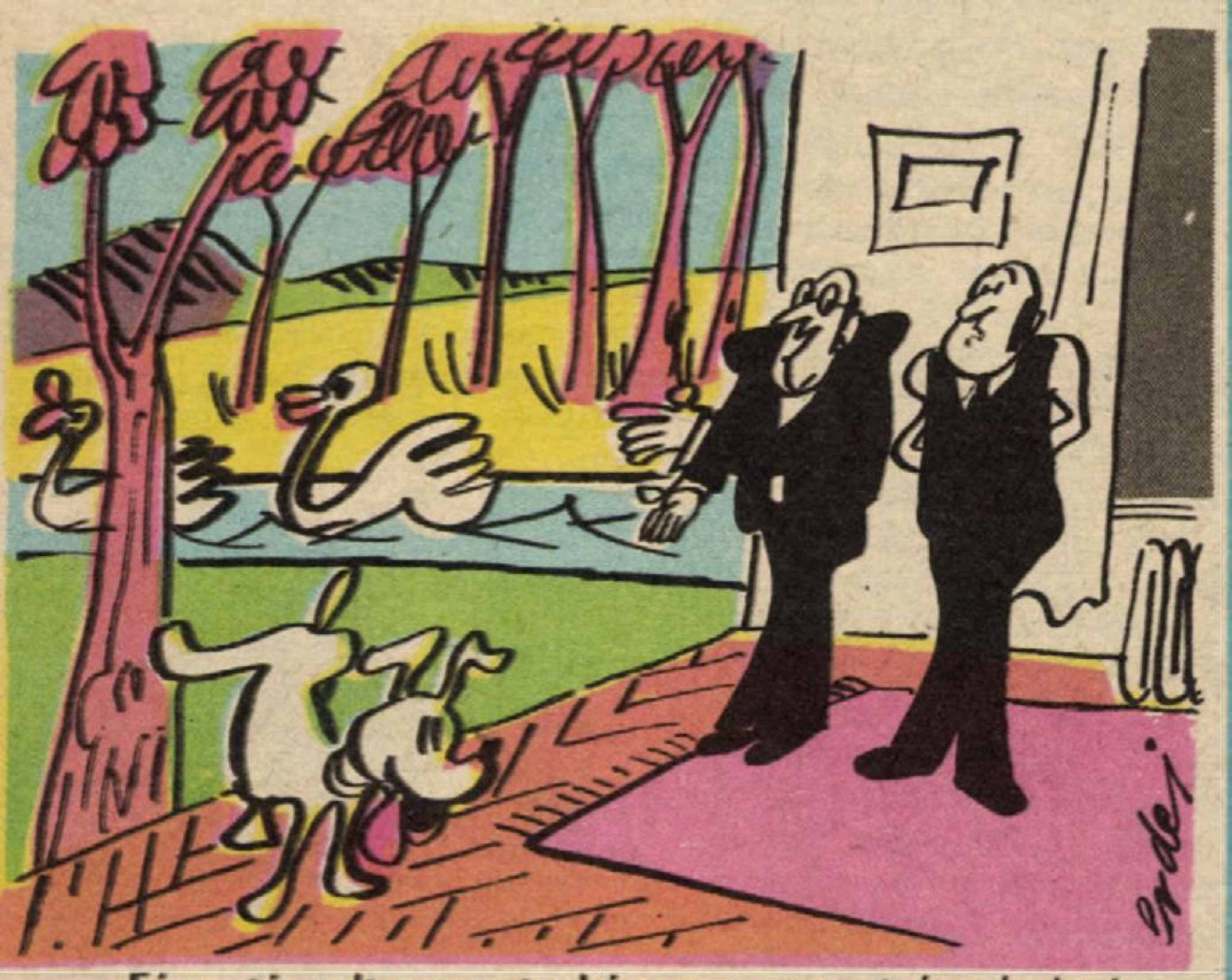

— Köszönöm, hogy kiszolgált . . .

— Ez lesz egyszer a veszte! Mindig fiatalkorúakkal kezd ki.

POSZTER

— Fárasztó volt naponta háromszor az utcára levinni a kutyust . . .

— Könyörgök, legalább egy foglalkozást mondjon, amitől nem irtózik.

FELVETTEK

Becsűrök a dolgozók általános iskolájába. Azt mondom a csinos, szőke kis Felvilágosításnak:

— Kérem, szeretnék beiratkozni az alapismereti II. tanfolyamra.

Felvilágosítás összeráncolja a homlokát.

— Erre a tanfolyamra olyan felnőttek jelentkezhetnek, akik számolásban, olvasásban és írásban segítségre szorulnak

— Stimmel — mondom. — Ez vagyok én. Vegyük csak a számolást. Egyetlen példát csupán. Tegyük fel, elkészül egy új magyar film. Négymillióért. Megnézi négyezer ember. Mindegyiket megüti a guta. Szóval ez gutaütésenként ezer forintjába kerül az államnak. Hát akkor minek azt a filmet egyáltalán elkészíteni? Miért nem fizetnek inkább minden nézőnek ötszáz forintot, hogy maradjon otthon a fenekén? Így az állam is megspórolna kétmilliót, és a nézőket se ütné meg a guta. Nem értem miért nem így csinálják, tehát számolásból máris segítségre szorulok.

— Érdekes — mondja Felvilágosítás és bájosan fintorog az orrával. — Olvasni sem tud?

— Az nem olyan egyszerű. Ha olvasáson bizonyos egyezményes betűjelek felismerését értjük, akkor tudok olvasni. De, ha az olvasást valamiféle közlendő befogadására irányuló tevékenységnek tekintjük, akkor már segítségre szorulok.

Felvilágosítás szemére kis kék felhők költöznek.

— Mi van? Hogy volt ez?

— Mondok egy példát. Egy utcai terjesztésre kerülő, népszerű hetilapban legutóbb a következő szöveget láttam: „Egy megfelelően választott szuperszimmetria-műveletet fermionra alkaimazva 1/2-del nagyobb, vagy kisebb spinű bozont kapunk; ez a belső szimmetria". Abban a pillanatban tudtam, hogy olvasásból segítségre szorulok.

Felvilágosítás édesdeden kacag.

— Juj, nagy kujon ám maga. Méghogy kisebb spinű bozon. Ugye most csak hülyéskedik velem?

— Ez nem hülyéskedés — mondom. — Ez analfabétáskodás. Minden szavát látom, egyiket sem értem. Tovább megyek. Nemrég egy magyar boltban, magyar pénzért vásárolható verseskötetben a következő szöveget láttam:

„I
gy is, u
gy is
bbfleképp
rténik
hát nem
mind
gy
mfleképp tö
rténik."

Kérem, ott a pult mellett belém mart a felismerés: én olvasásból segítségre szorulok.

— Igen — mondja Felvilágosítás. — Kétségkívül. Na és írásból is segítségre szorul?

— Na látja kérem — mondom —, hát abból szorulok aztán a leginkább.

— Úgy érti, hogy nem ismeri a betűket?

— Úgy értem, hogy többnyire nem a legjobb sorrendben rakom őket egymás mögé. Nézze, Karinthy értett ehhez, ő nem szorult segítségre írásból. Én nem értek, én segítségre szorulok írásból.

— Miért, hát mi a maga foglalkozása?

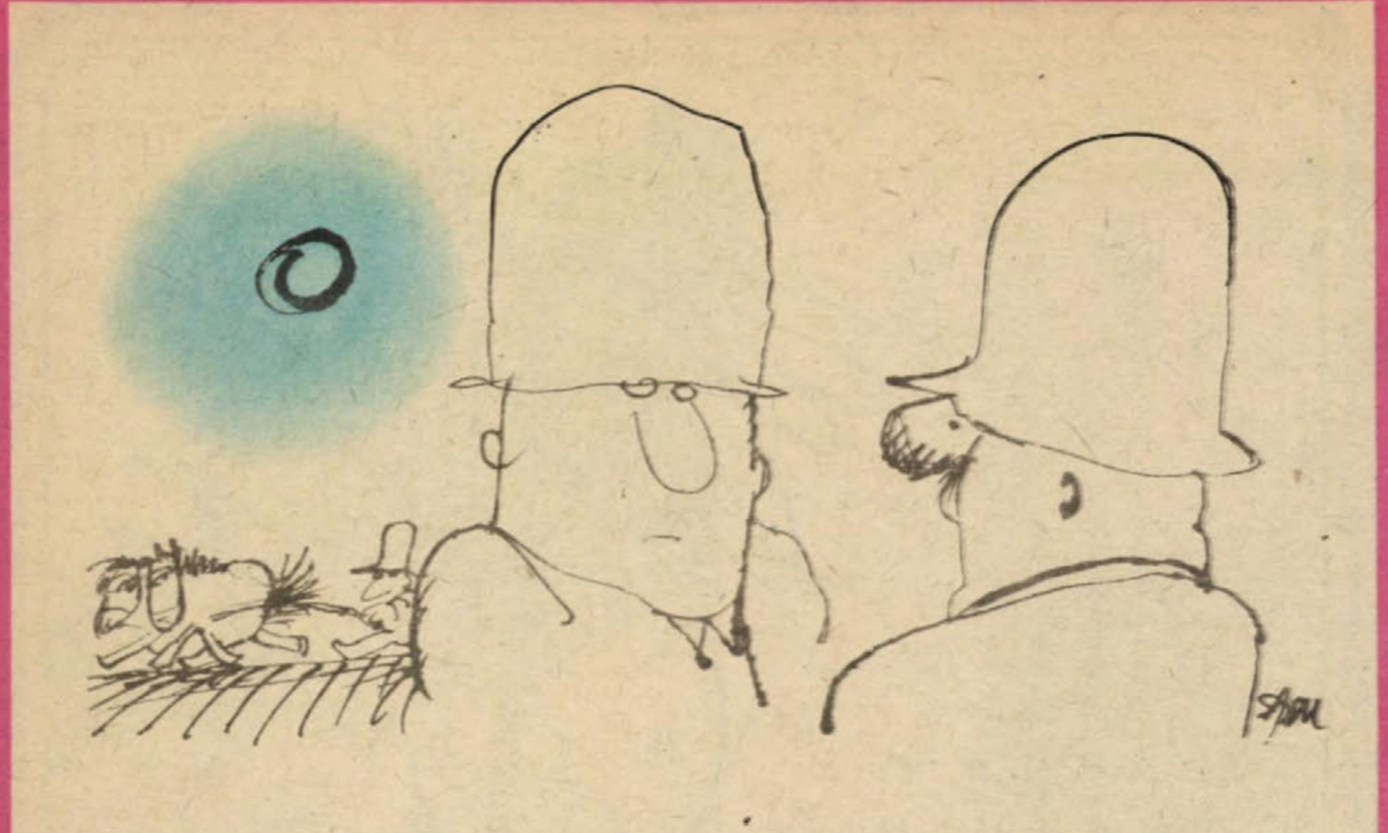
Látom, hogy tagadással semmire sem megyek, hát lehajtom a fejem és bevallom.

— Humorista vagyok.

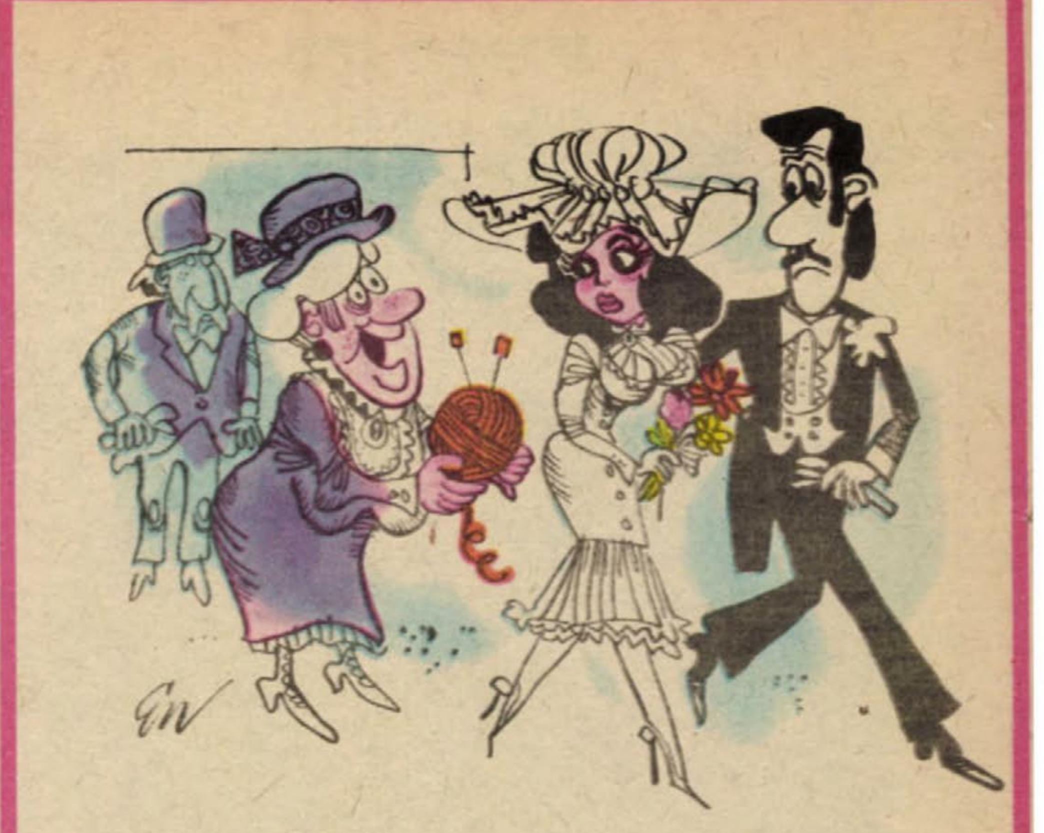
— Köszönöm — mondja Felvilágosítás. — Nekem ez elég. Már fel is vettem az alapismereti II. tanfolyamra.

Mélységes öröm fog el. Úgy tudom, az alapismereti I. tanfolyamon beszéd- és értelemgyakorlat is van. Remélem sikerrel végzem ezt az évet. És jövőre alsóbb osztályba léphetek.

Peterdi Pál

– Már ünnepelni sem tudnak az emberek, most is elmúlt a búcsú bicskázás nélkül.

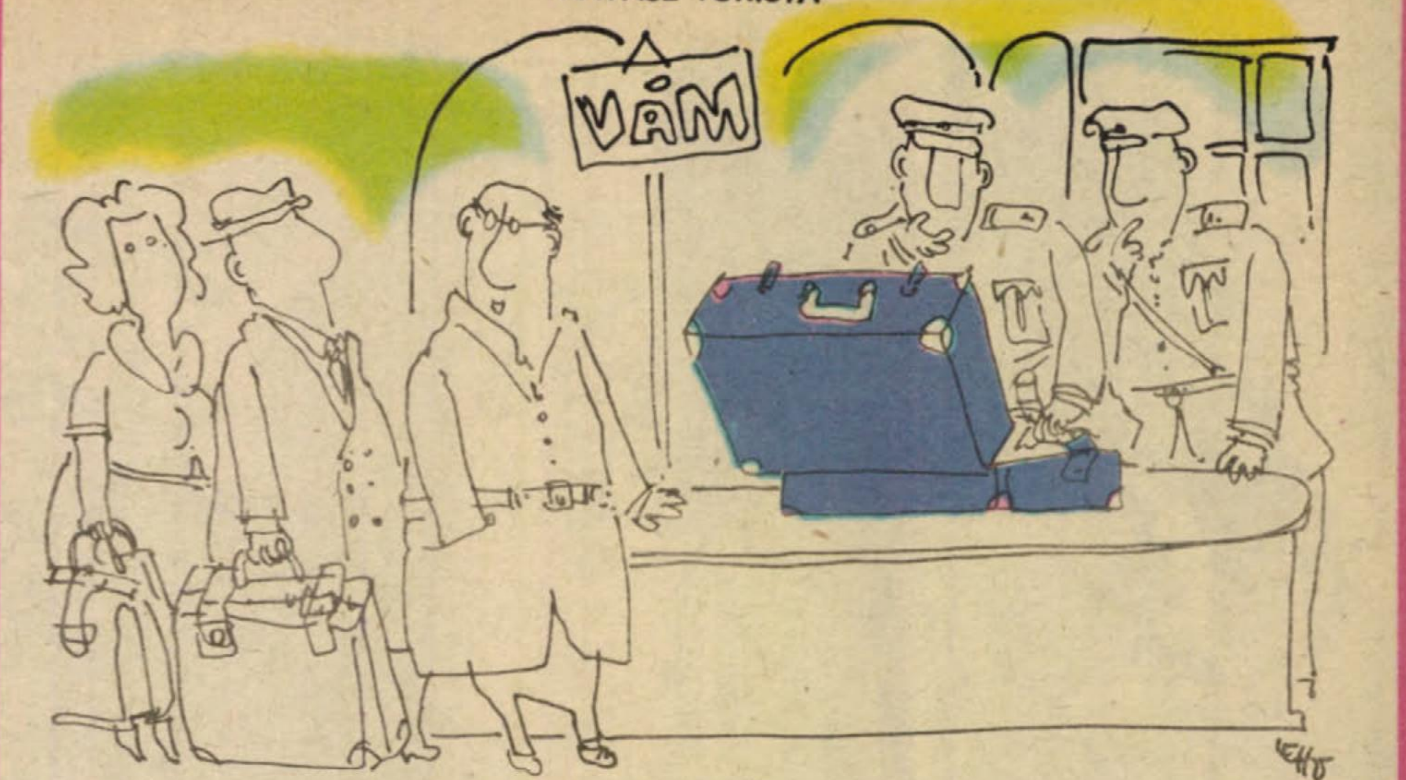

– A nászúton lesz időd kötni egy kardigánt a te nagymamidnak...

– Ezek a felnőttek képesek ilyen állapotban ránk hagyni majd a Dunát meg a Balatont!

RAVASZ TURISTA

– Ezeknek nincs belföldi forgalmi értékük, mert itthon egyáltalán nem lehet kapni őket!

TECHNIKAI FEJLŐDÉS

ÉGI JELET FOGTAM

Másnap fontos randevúm volt, ezért kimentem éjjel az erkélyre elszívni egy cigit és felnéztem a magasba. Látom ám erre, hogy a Nagymedve elkezd kacsingatni nekem odaföntről. Először el sem tudtam képzelni, hogy mi a csudának kokettál velem éjnek idején, ráadásul ilyen elérhetetlen messzeségből, de aztán kihoztam a távcsövemet és alaposan a szeme közé néztem.

Rejtelmesen súgta a Nagymedve ekkor, hogy feltűnés nélkül pásztázzam végig a Göncöl szekerét, mert a két hátsó csillag összekötővonalának meghosszabbításában, alig ötszázbillió kilométerre a Sarkcsillagtól van valami, amit megpillantva beírhatom nevemet a világűrbe.

Hát nekem erre elkezdett kezem-lábam remegni, mivel el voltam készülve arra, hogy felfedezek egy pulzárt, egy mellékbolygót, egy üstököst vagy legrosszabb esetben egy ködöt. Azonban ott, azon az égi helyen, egészen apró, szabályosan ismétlődő fényjelet láttam.

Ezért kivittem a kempingzseblámpámat az erkélyre és a Tengeri Illem- és Ismerkedési Kódex alapján elkezdtem morzézni az ismeretlen égi fényjelnek.

Üzente erre ugyanabban a kódrendszerben az erkélyünkre látogató magasságos vendég, hogy:

— Ne marháskodjon azzal az őskori lézerágyúval, vagy mi a fene van a kezében! Én pontosan 1978 fényév távolságra vagyok magától, vagyis 1978-szor 9,5 billió kilométerről indultam időszámítás előtt és után nullában, hogy megtudjam, vannak-e értelmes lények a Földön, s erre maga ötezer éves tengeri SOS jelekkel válaszol, ahelyett, hogy pontosan meghatározná helyzetét, a Föld vízkészletét, az oxigénsűrűséget, a gravitációt stb....

Na, mondtam ekkor magamban — én is jól kifogtam. Rohantam felhívni erkélyünkre az Uránia Csillagvizsgáló Intézetet, a piszkéstetői obszervatóriumot, valamint a leghíresebb japán és ausztrál csillagászokat, de éjjel is süket volt a telefonunk, mint rendesen, ezért a világtörténeti jelentőségű égi fényjelhez még a mentőket sem tudtam volna kihívni.

Így azt üzentem neki kínomban, hogy:

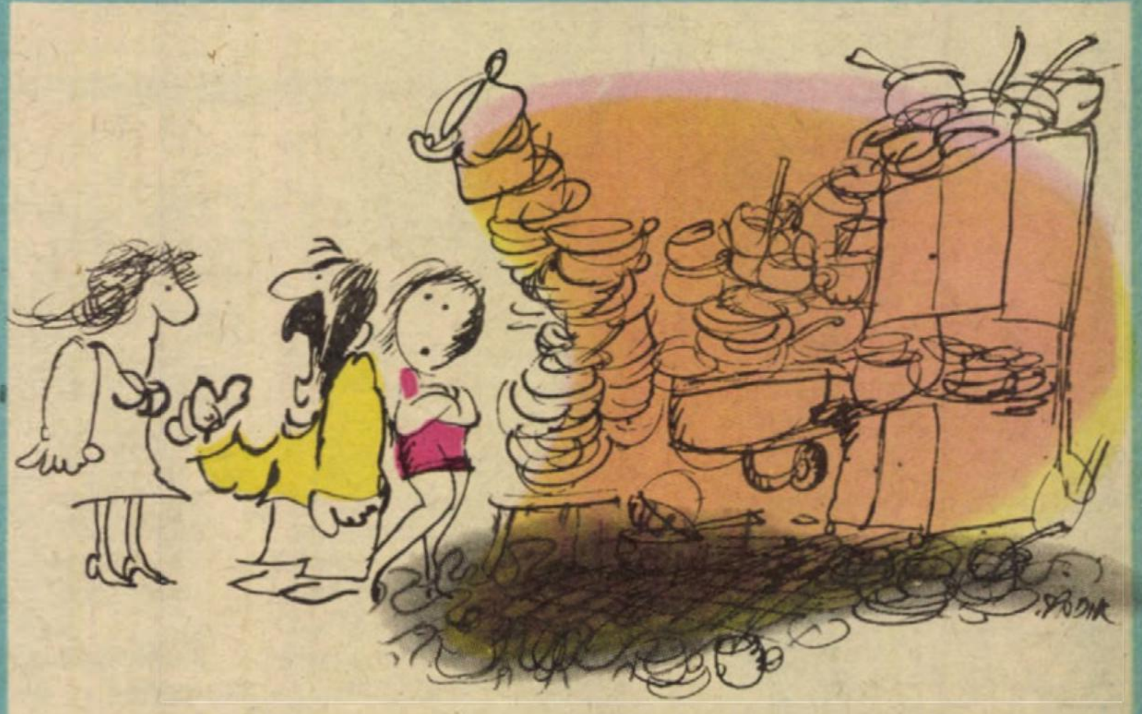
— A pontos helyzetem reménytelјes. Holnap lesz egy randevúm, és ha megengedi, akkor bemutatom a menyasszonyomnak. Akkor legalább ő is megismerkedik önnel, s lesz egy nagyon híres közös csillagunk, amelyet nyugdíjasként is magunkénak érezve nézegethetünk majd. Ezelőtt azonban szeretném megkérni kedves égi fényjel úr, szíveskedjék hozzájárulni, hogy a felfedezőnek kijáró joggal, magam után Tormai Lászlónak kereszteljem önt, tudniillik a menyasszonyom és köztem jelenleg még az a helyzet, hogy nincs három gyermekünk, csak egy lakáskérvényünk, s a tanács ebben a helyzetben talán megértő és három gyerek helyett egy saját csillagra is ad lakást. Egyébként a Föld vízkészletéről, oxigénsűrűségéről és gravitációjáról nem tudok semmit!

Sajnos, az üzenetem után az ismeretlen égi fényjel begurult. Ezt morzézta tajtékozva:

— Ne nézzen hülyének! Csak nem képzeli, hogy ilyen piti információért tettem meg ilyen nagy utat!? Én azt hittem, hogy a Földön értelmes lények is laknak, de látom magán, hogy téves volt a feltételezésem. Vegye tudomásul, hogy most továbbhaladok a világűrben egészen addig, míg megfelelő beszélgetőpartnert találok!

És el is tűnt. Én meg szánvabánva kérem a csillagászok elnézését, hogy pont belém botlott itt a Földön ez a szenzációs égi fényjel! Ígérem, hogy ezután százszor meggondolom, kivel állok szóba odafönről!

Tormai László

– Amíg eldöntjük, hogy a mosogatás női vagy férfimunka, függőben vannak a dolgok.

ZSÖLLYE

Valamelyik nap hajnali fél ötkor Rodolfóéknál megszólalt a telefon. Érdes férfihang recsegett bele a készülékbe:

— Milyen lakás?

Rodolfó szinte félálomban válaszolt.

— Rodolfó, Kálmán Imre utca tizennégy.

A hang a készülékben megszelídült.

— Elnézést. Téves.

Rodolfó bosszankodva tette le a kagylót és igyekezett újból elaludni, de néhány perc múlva a telefon ismét csengeni kezdett. A készülékben ismét az előbb hallott érdes hang jelentkezett.

— Milyen lakás?

Rodolfó most már mérgesen válaszolt.

— Rodolfó, Kálmán Imre utca tizennégy!

A hang hebegni kezdett.

— Ezer bocsánat... mellétárcsáztam.

Talán egy perc se múlt el és a telefon megint megszólalt.

— Milyen lakás?

Rodolfó igyekezett nyugalmat erőltetni magára.

— Hogy milyen lakás?... Megmondom. Négyszobás, összkomfortos, fürdőszobával, konyhával, előszobával, ebédlővel és egy nagyon szép hálószobával, ahol istenien tudnék aludni, ha egy eszelős telefonáló félpercenként fel nem ébresztene!

*

Népszerű színművészünk igen kedveli az egyik budai kisvendéglőt, az ott összegyűlt baráti társaságot, no és nem utolsósorban az ott kapható finom borokat. Egyik éjjel a művész táviratot kapott, hogy másnap reggel hat órakor filmforgatáson kell megjelennie. A táviratot a művész felesége vette át és miután az említett kisvendéglő csupán néhány lépésnyire volt a lakásuktól, odament, hogy figyelmeztesse férjét: jöjjön haza, nehogy reggel ne tudjon időben felkelni. Az asszonyka nem akart bemenni a helyiségbe, így a söntésben tevékenykedő egyik pincérhez fordult.

— Legyen olyan kedves, és hívja ki a férjemet.

A pincér néhány pillanat múlva visszajött.

— Sajnos, nincs itt a művész úr.

Az asszonyka hitetlenkedett.

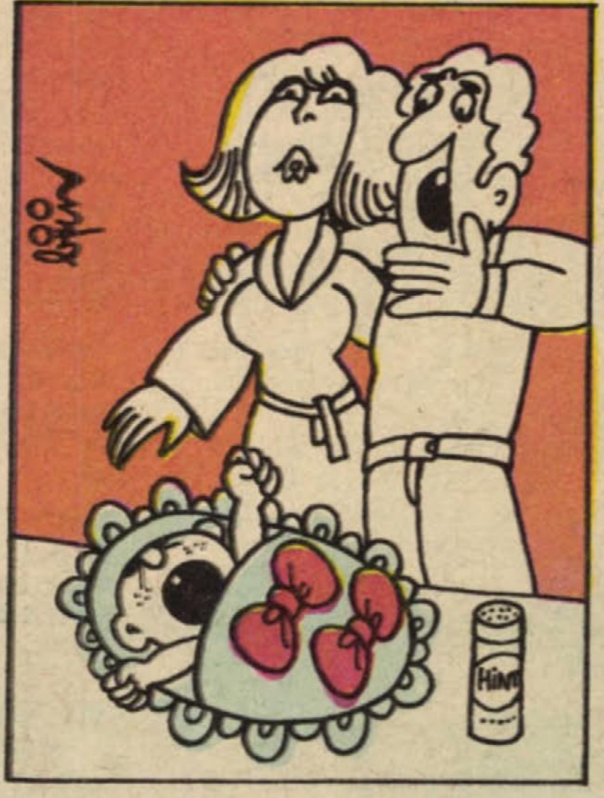
— Mindenütt megnézte?

— Mindenütt!

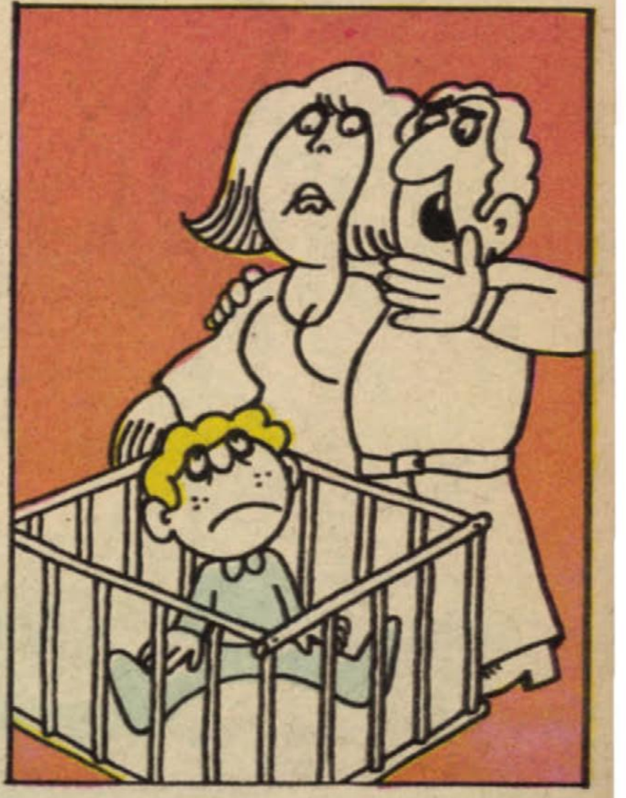
— Az asztal alatt is?

Rátonyi Róbert

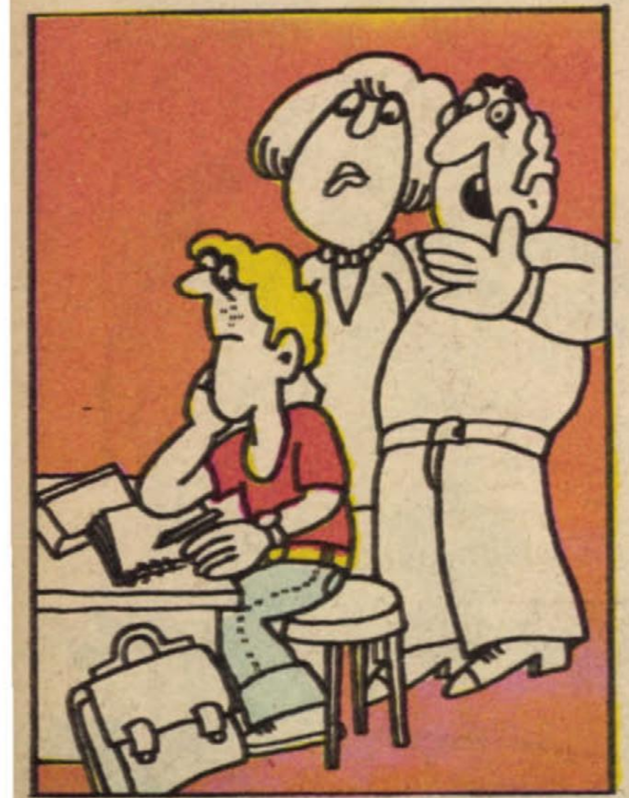
ÉLETÚT

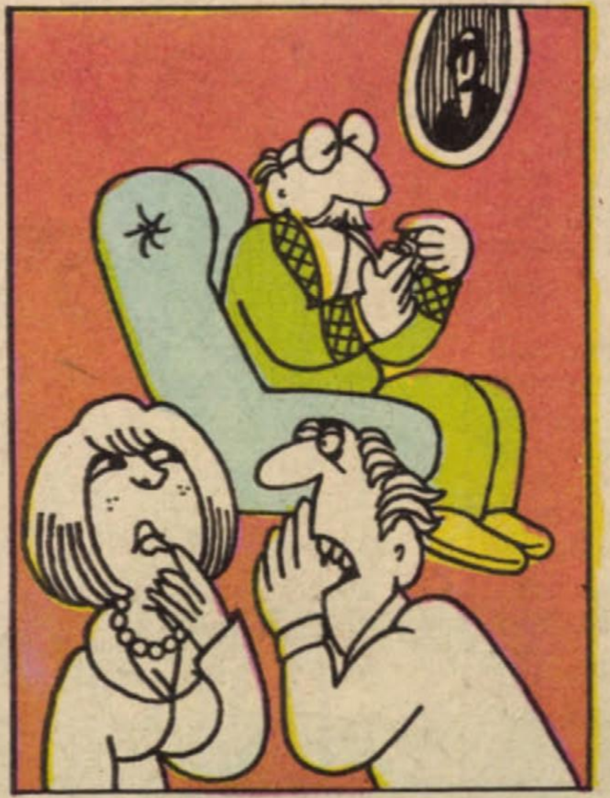
– Mi lesz, ha nem veszik fel a bölcsődébe?

– Mi lesz, ha nem veszik fel az óvodába?

– Mi lesz, ha nem veszik fel az egyetemre?

– Mi lesz, ha nem veszik fel a szociális otthonba?

TRIBÜN

Az Indiana egyetem csapata ötödik bajnokságát nyerte. A banketten Lee Corso, a csapat edzője sugárzó arccal újságolta mindenkinek:

— Ez életem legszebb napja. Tíz éve dolgozom a klubnál és ma történt először, hogy az elnök nem Lou-nak szólított.

*

Terjed a futball, de az első számú kedvenc még mindig a baseball Bostonban. A Red Sox csapatának hazai mérkőzéseit például két és fél millió néző szurkolta végig az idén. Nagy Red Sox-szurkoló Humberto Madeiros, Boston érseke is. Amikor a pápaválasztó konklávé egyik üléséről kijött, az volt az első, hogy megkérdezte a titkárát:

— Mit csináltak a fiúk a mai meccsen?

— Győztünk, eminenciás uram.

— Deo gratias!

*

A játékvezető a mérkőzés első percében tizenegyest ítélt a floridaiak ellen. Aztán harminc másodperc múlva még egyet. Winston Dubose kapus mindkettőt kivédte.

— Nagyon magabiztosnak tűnt — mondta egy riporter a meccs után. — Arra nem gondolt, hogy másképp is történhetett volna?

— De még mennyire. Mondjuk, a bíró nem két, hanem három büntetőt ítél az első percben. És akkor én nem kettőt, hanem hármat védek ki.

*

A svájci FC Xamax pályagondnoka arra ébredt, hogy valaki motoszkál az elnöki irodában. Átment, két betörő éppen a páncélszekrényt feszegette.

— Ne fáradjanak, uraim — mondta a gondnok. — Hozom a kulcsokat.

Hozta, kinyitotta és mélyen meghajolt.

A kassza üres volt.

*

Amikor egy maláj kisgyerek járni kezd, szülei tigris képét festik az első cipőjére. Hogy ettől majd olyan gyors, bátor és biztos lábú lesz, mint a tigris.

Mit kéne festeni a magyar válogatott csukájára?

(p. p.)

A JÖVŐ TERMÉSZETBARÁTJA

KATAPULT

— Na, milyen az új ruhám? — kérdi az asszony a férjétől.
— Idegenvezetőnek nevezném el.
— De miért?
— Minden látnivalót megmutat.

TÁNCDALÉNEKES A JÓSNŐNÉL

— Én sehol, semmiféle aranylemezt nem látok...

SZÓSZÖCSKÉK

Egy riportban olvasom: „Itthon várt a hír, hogy súlyos beteg az anyám... Csináltam én sokfélét, kitanultam a cipészséget, de megromlott a szemem, ott kellett hagynom."

Micsodát? A cipészséget, az anyját vagy a szemét?

Az anyja szemit!

+

A férfi a teremtés tövis-koronája.

+

Cím egy sportrovatból: *„Andretti világbajnok, Peterson meghalt."*

Megejtő sorrend.

+

Dicsérendő az igyekezet, mellyel egész sportsajtónk iparkodik kiküszöbölni egy régi, rossz beidegzést. Azelőtt lépten-nyomon ilyesmit olvashattunk: „A szerdai Anderlecht elleni mérkőzés..." „A szombati Ferencváros elleni találkozó..." Mintha a szerdai Anderlecht más csapat lenne, mint a keddi, s a Fradinak is egészen külön garnitúrája volna a hét utolsó napjára.

Újabban egy vessző próbálja kiküszöbölni az értelemzavart: „A szerdai, Anderlecht elleni mérkőzés..." Igen ám, csakhogy akkor már így kéne írni: „A szerdai, *az* Anderlecht elleni mérkőzés", ami, nemde, kissé nehézkes.

Van egy korszakalkotó, mindent — de főleg a szórendet — fenekestül fölforgató indítványom. Miért ne írhatnók így: „Az Anderlecht elleni szerdai mérkőzés"? Egyszerű és világos, vessző sem kell hozzá.

Kolumbusz mondata.

+

A sportnál maradva: ki tudná megmondani, mi a bridzs? Ha világ- vagy Európa-bajnokság van, a sportrovatokban olvashatunk róla. Ha nincs, akkor sehol. Az OTSH-hoz nem tartozik, értetlen újdondászok bele-belekötnek, országos szövetsége nincs, szemben a sakkal, pedig a versenybridzs épp olyan fokú szellemi sport, mint amaz. Mi hát a bridzs nálunk? Sport? Úri passzió? Pihent agyúak szellemi önfertőzése? Sznob nyugatmajmolás? A nyilvánosság kizárásával lezajló megtűrt tömegőrület? Métely, mint hajdan a Coca-Cola volt? Kap-e csak tizedannyi támogatást is, mint nála sokkal gyengébben álló ökölvívásunk, atlétikánk?

Attól félek, ha még soká nem karolja föl senki, ott találja magát négy szék közt az asztal alatt...

+

Nem tudom, más házaknál is annyi-e a szennyes, mint nálunk (hisz végtére ahány ház, annyi mosás), de tény, hogy mi valahogy sosem jutunk a végére: mire az egyik adag megtisztul a földi salaktól, máris itt a következő, amiről, ha más nem is, két kiskorú gyermekünk rendíthetetlenül gondoskodik.

Minélfogva a hitvesem reggeltől estig mos. Mondhatnám látástól fakulásig.

Sztártomiglan.

+

N. P., Miskolc. Kedves levélírónk! A fogadást elvesztette, „A bélyeges sereg" című verset Ady Endre nem a filatelistákról írta. Tisztelettel:

Tímár György

EMLÉKTÁBLA

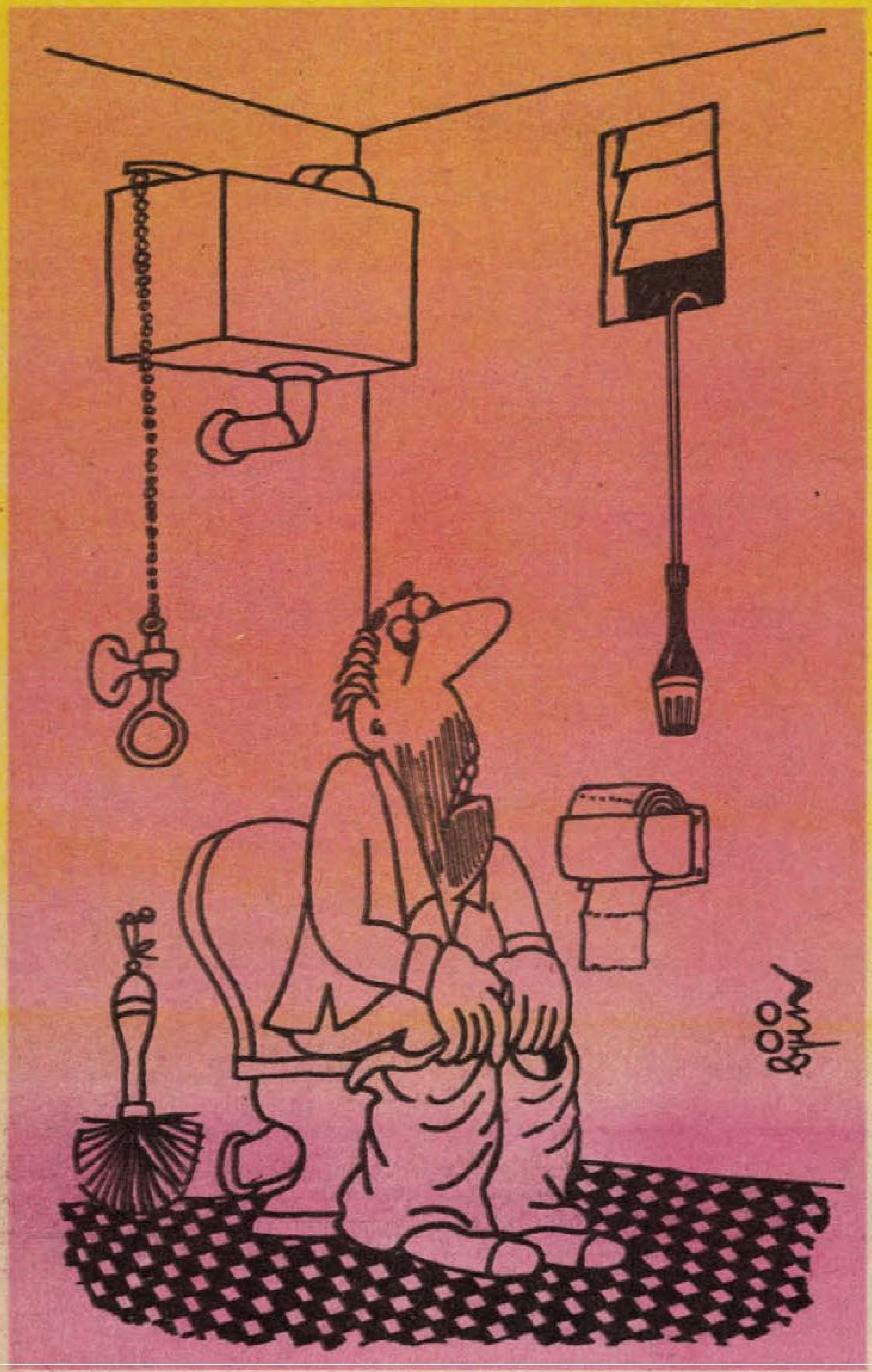

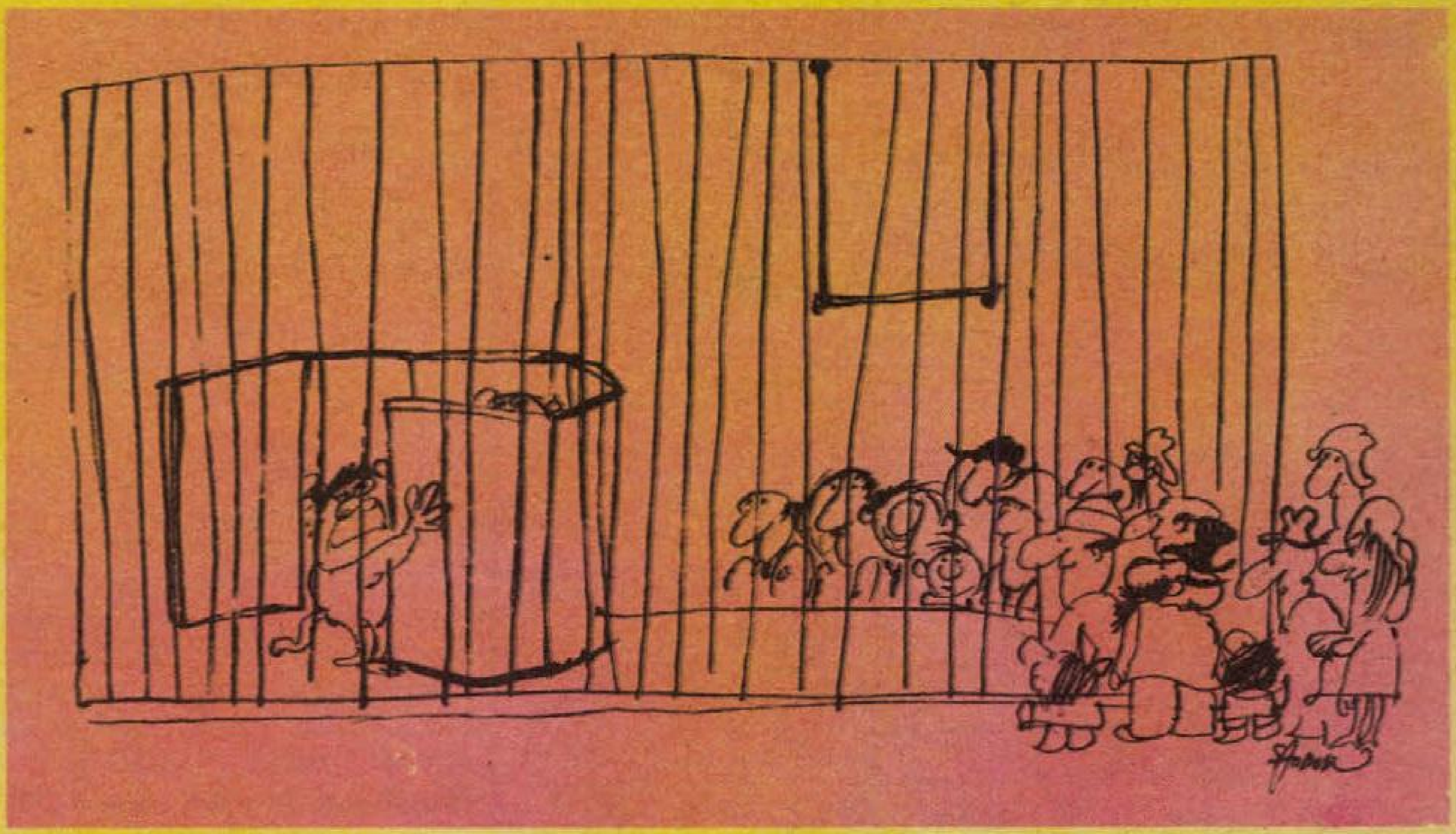

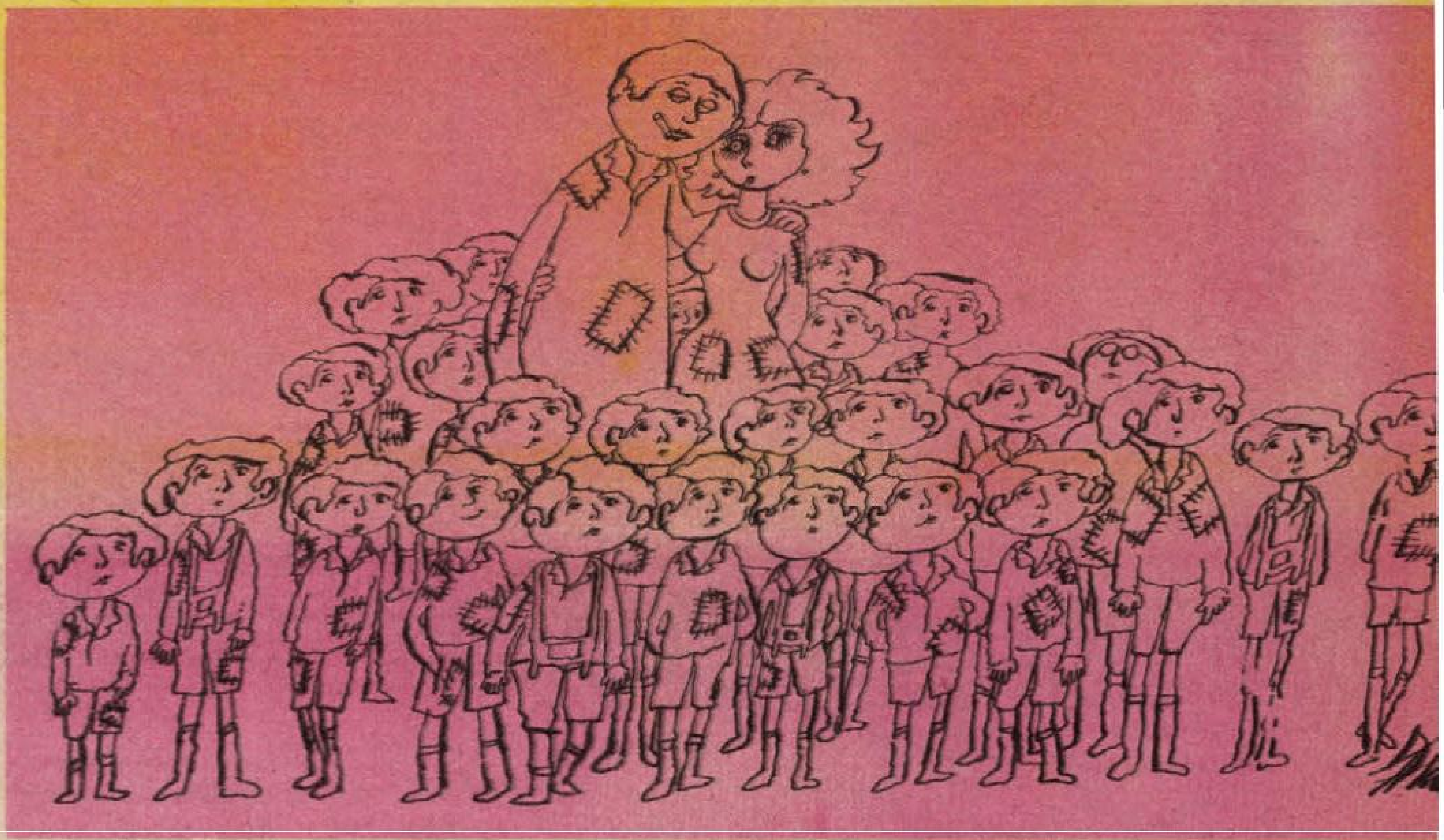

MAGÁNÉLET

HEGEDŰS, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, DALLOS

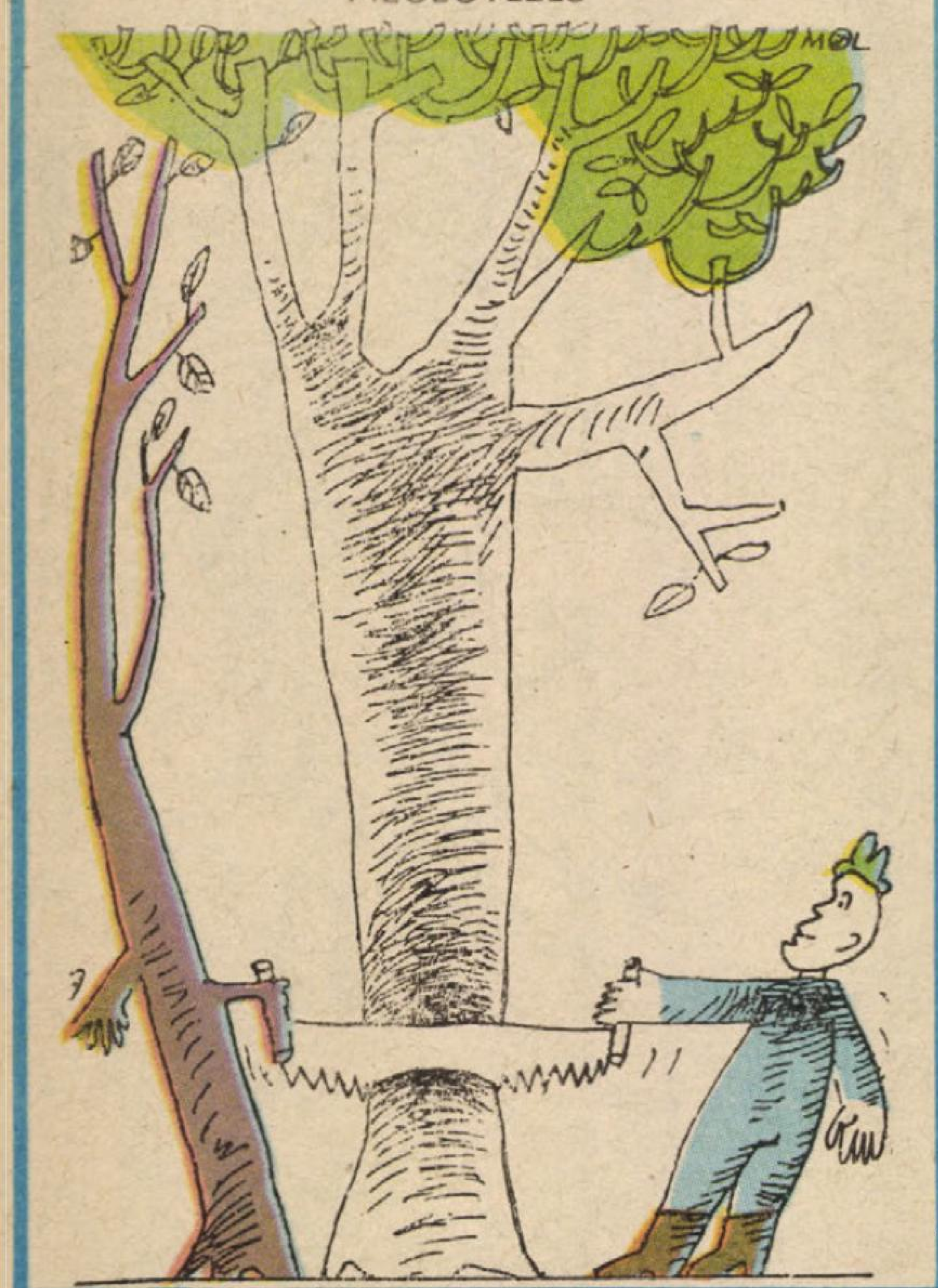

IMPORT HUMOR

Molnár Dénes romániai magyar karikaturista rajzai

MEGEGYEZÉS

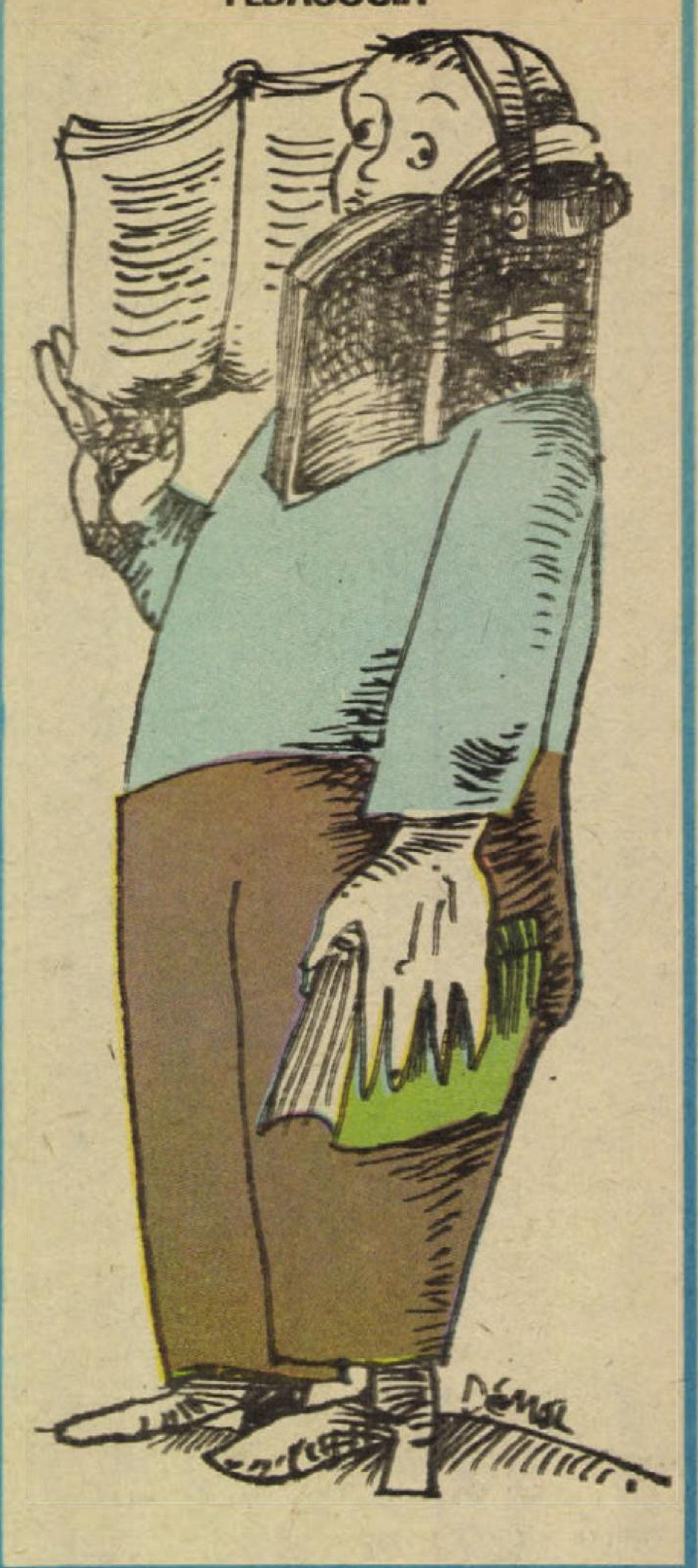
IRODALOM

HÁZTAJI

PEDAGÓGIA

SZILÁNKOK

HÁZASSÁG

Kovácsékról azt mondják, jól sikerült a házasságuk. Pedig csak az tartja együtt őket, hogy képtelenek összespórolni a válási költséget.

FURCSA ESET

A mentő késve érkezett. Addigra a baleset áldozata már felpofozta a szabálytalanul vezető sofőrt.

ÖNBIZALOM

Amióta Z. megfejtette a keresztrejtvényt egy gyermeklapban, zseninek hiszi magát.

ÁLLATBARÁT

Béla olyan horgász, aki kukacokat dobál a vízbe horog nélkül.

FELELŐSSÉGRE VONÁS

— Nem szégyelled magad? Havi tízezret sikkasztottál és ebből csak havi nyolcszázat költöttél a családodra?!

FŐNÖK ÉS BEOSZTOTT

— Néha egy kicsit keményebben, szigorúbban szóltam magára. Nem sértődött meg?

— Megsértődhet manapság egy igazgató?!

TELEFONRAJONGÓ

Béla a vakbelét is a telefondoktorral szeretné kivetetni.

HIRDETÉS

EHETŐ KENYERET KERESEK, AZONNALI MEGVÉTELRE!

KARAKTER

Z. annyira megbízhatatlan, hogy még a megbízhatatlanságára sem lehet számítani.

TELEFON

— Engedje meg, hogy őszinte tisztelettel tolmácsoljam nagyrabecsülésemet és gratuláljak előléptetéséhez.

— Te vagy az, Árpád? Bizonyára Cvihoreknek akartál gratulálni. Ő házon kívül van.

— Igen? Nos, mit szólsz, öregem, micsoda szerencséje van egy ilyen tehetségtelen, szellemileg elmaradott, korrupt alaknak?!

OPTIMIZMUS

Csak a nyugdíjazás előtti ötven év nehéz.

NOVELLA

A két őszülő halántékú férfi farkasszemet nézett egymással, aztán amikor a levegőben már majdnem szikrát vetett a feszültség, az egyik megszólalt. Tompán kongott a hangja:

— Nem adom Magdát. Ő az életem értelme. Szeretem őt és harcolni fogok érte. Furfanggal, szép szóval, ököllel.

A másik homlokán lüktetni kezdett egy kis erecske:

— Azt hiszi, hogy megijedek magától? Téved. Mindenről hajlandó vagyok beszélni, de Magda nem lehet alku tárgya. Enyém kell hogy legyen Magda minden napja, éjszakája, a sóhaja, a mosolya, az a kis gödröcske az arcán. Magdát nem adom. Nincs földi hatalom, ami elvehetné tőlem!

— Magdáról soha nem fogok lemondani!

— Magda az enyém!

— Tehát ez az utolsó szava?

— A legutolsó!

A két férfi szemében eszeveszett düh szikrázott. Pattanásig feszülő izmokkal, súlyos léptekkel indultak az eszpresszó kijárata felé, hogy a közeli téren ökölpárbajt vívjanak a szerelmükért. Mikor kiléptek az ajtón, az egyik, a vékonyabb, fojtott hangon fordult a társához:

— Ne higgye, hogy félek magától. De mégis a huszadik század második felében élünk...

A másik bólintott:

— Így igaz, nem élünk a középkorban. Azonkívül kultúremberek vagyunk...

— Én már tudom, hogy ki dönthetne a mi ügyünkben.

— Én is tudom.

— A férj.

— Magda férje. Ő a legilletékesebb...

Galambos Szilveszter

A szongyák

hogy Japánban 26,5 millió autó fut, s számuk egyre nő, emiatt a japán nagyvárosok utcáin szinte teljesen megbénult a közlekedés.

Ha ez így megy tovább (és nincs rá semmi garancia, hogy ne menjen így tovább), az autók lassan kiszorítják az embereket a Földről, bolygónk nem az emberiség, hanem az autóság (furcsa szó, de lehet, hogy meg kell majd tanulni) bolygója lesz, a járda szót pedig el is felejthetjük, mert igénybevétel hiánya miatt a járdákat autósztrádákká alakítják át, gyalogosok nem is lesznek, csak autósok, ami azért kínos, mert a gyalogosok hiánya miatt kénytelenek lesznek egymást szidni, az elautósodás (ez is furcsa szó, de már ott van a láthatáron) odáig fog fejlődni, hogy még a földgolyó is négy gumikeréken fog forogni a Nap körül, ha Jonathan Swift ma élne, a lovak országa helyett az autók országába küldené utazni Gullivert, s nem azt bizonygatná, hogy a lovak mennyivel különbek az embereknél, hanem azt, hogy az autók mennyivel különbek, Gulliver ma azt állapítaná meg, hogy részeg autóst rengeteget látni, de részeg autót egyet se, és az autó — ha nem ül a volánjánál autós — nem káromkodik, és nem szidja a szembejövő autót olyan szavakkal, amelyektől még egy hófehér autó hűtője is elpirul, egy autó — állapítaná meg Swift hőse — sohasem sikkasztana azért, hogy embert szerezzen magának (a jelleme sem olyan, és az országúton szerzett tapasztalatai alapján sokkal jobban lenézi az embereket, semhogy nagyon vágyódna utánuk), de még az autóparkokban — nyilván — játszadozó kisautók is sokkal jobban neveltek az embergyerekektől. nem szórnak homokot az öreg teherautók szemébe, igen, mindez igaz, de azért mégse élnék szívesen egy autólakta bolygón.

Hiszen még így is majd megfulladok a levegőszennyeződéstől és majd megsüketülök a lármától, pedig egyelőre még él a bolygónkon az autósokon kívül egypár ember is.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

Beszélgetés — falatozás közben

Kérek még egy pár falat kisüstit!
(A Reklámújságban fedezte fel Mihalik Ferenc)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Az Uralban, Szverdlovszk közelében egy építkezés során egy nyírfakéregből készült kis kosarat találtak, amelyben 12 000 rézpénz rejtőzött II. Katalin cárnő idejéből. Az 50 grammos érméket 1786 és 1794 között verték. A feltételezések szerint ez a legnagyobb ilyen típusú lelet a Szovjetunió területén. Az érmék összesen körülbelül 600 kilogrammot nyomnak.

És az aranyos kis kosarat az aranyos kis Piroska el akarta vinni a nagymamácskájának, de ahogy felemelte — sérvet kapott.
(Az Észak-Magyarországból nyírta Novák József, miskolci olvasónk)

Örömmel vállalja a házasságkötési és névadóünnepség, polgári gyászszertartás szervezését, előkészítését, lebonyolítását.

Vannak még örömök!
(Balatonfüred nyári programfüzetében észlelte L. K.)

A feddés szidást, megrovást, nemtetszést jelent. Ábrányi Emil írta egyik versében: *„Nem mese ez gyermek, így feddi az apja..."* Az említett füzet készítői bi-

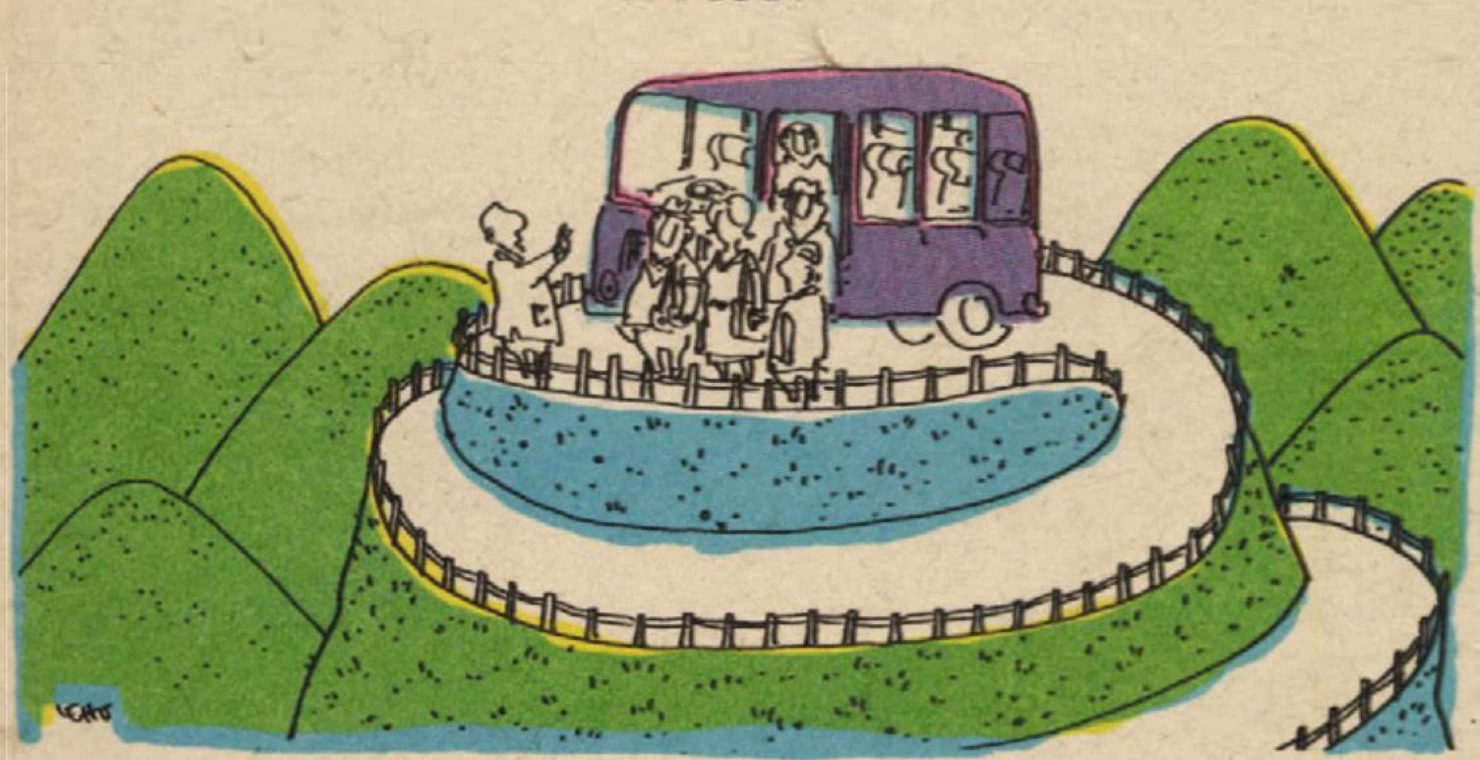
Mi pedig folytatjuk a feddést: nem Ábrányi az, gyermek, hanem Arany János!
(A Magyar Vasutas c. lapban észlelte Villányi Jánosné)

ahol társuk váltja őket.

A volt NB III-as ÉGSZÖV MEDOSZ a nyitányon alulmaradt Gödöllőn. Vasárnap 5:0-ás vereséggel kárpótolta magát.
Újság a lachaziak háza táján, hogy

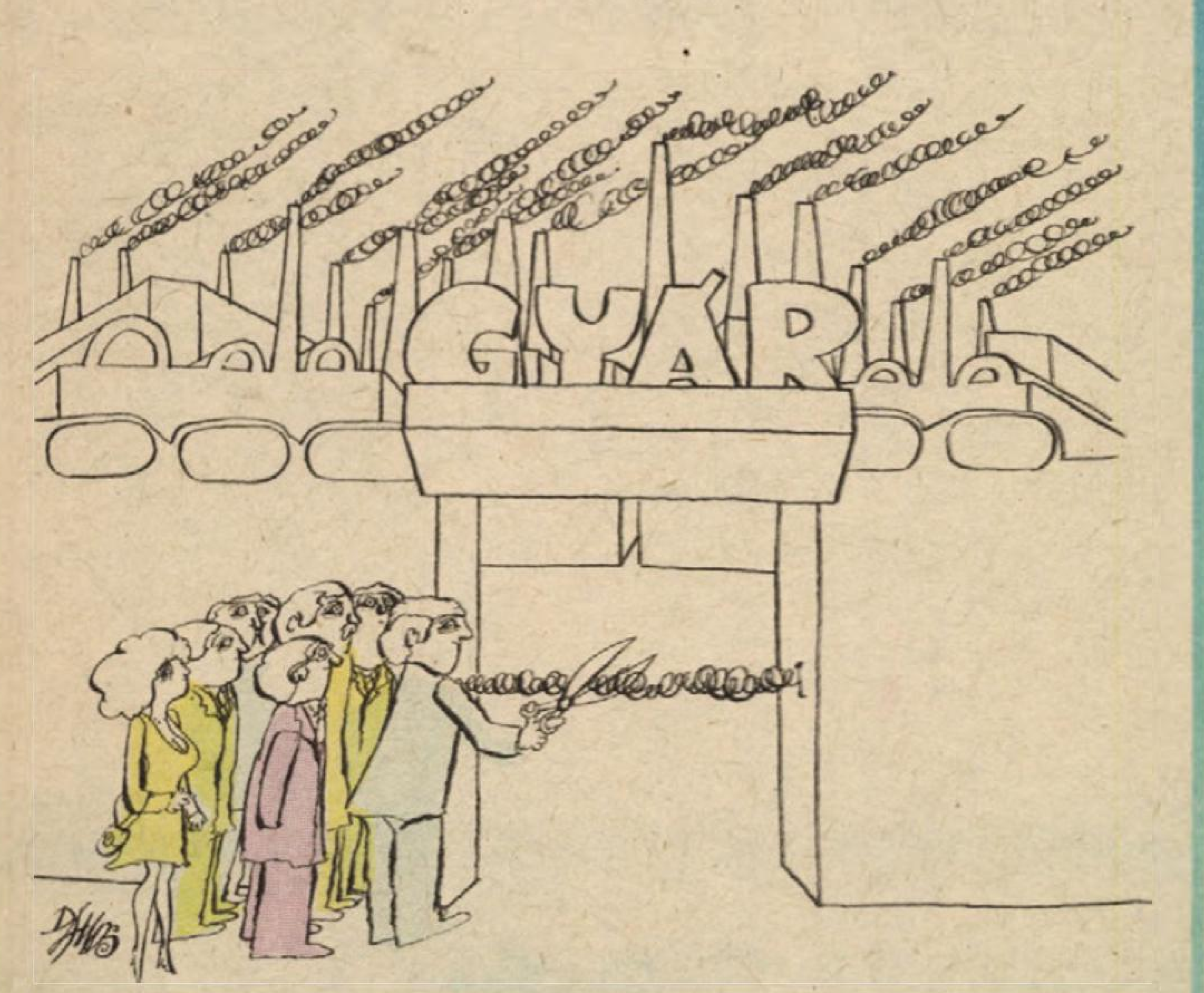
Szerény csapat!
(A Pest megyei Hírlapból ollózta Mészáros János, tárnoki olvasónk.)

A CSÚCSON

– Ne széledjünk nagyon szét, másfél óra múlva ugyanitt találkozunk!

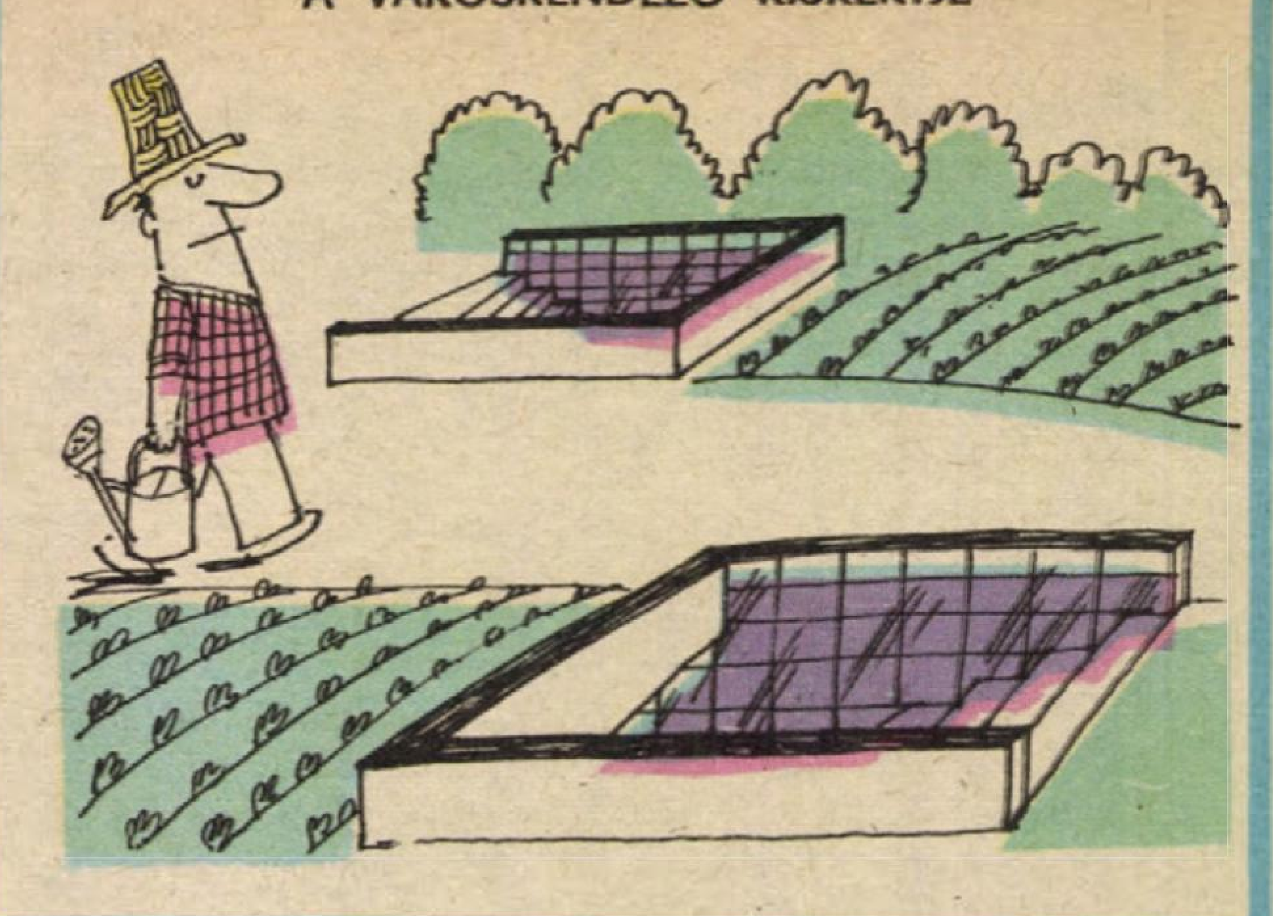
GYÁRAVATÁS

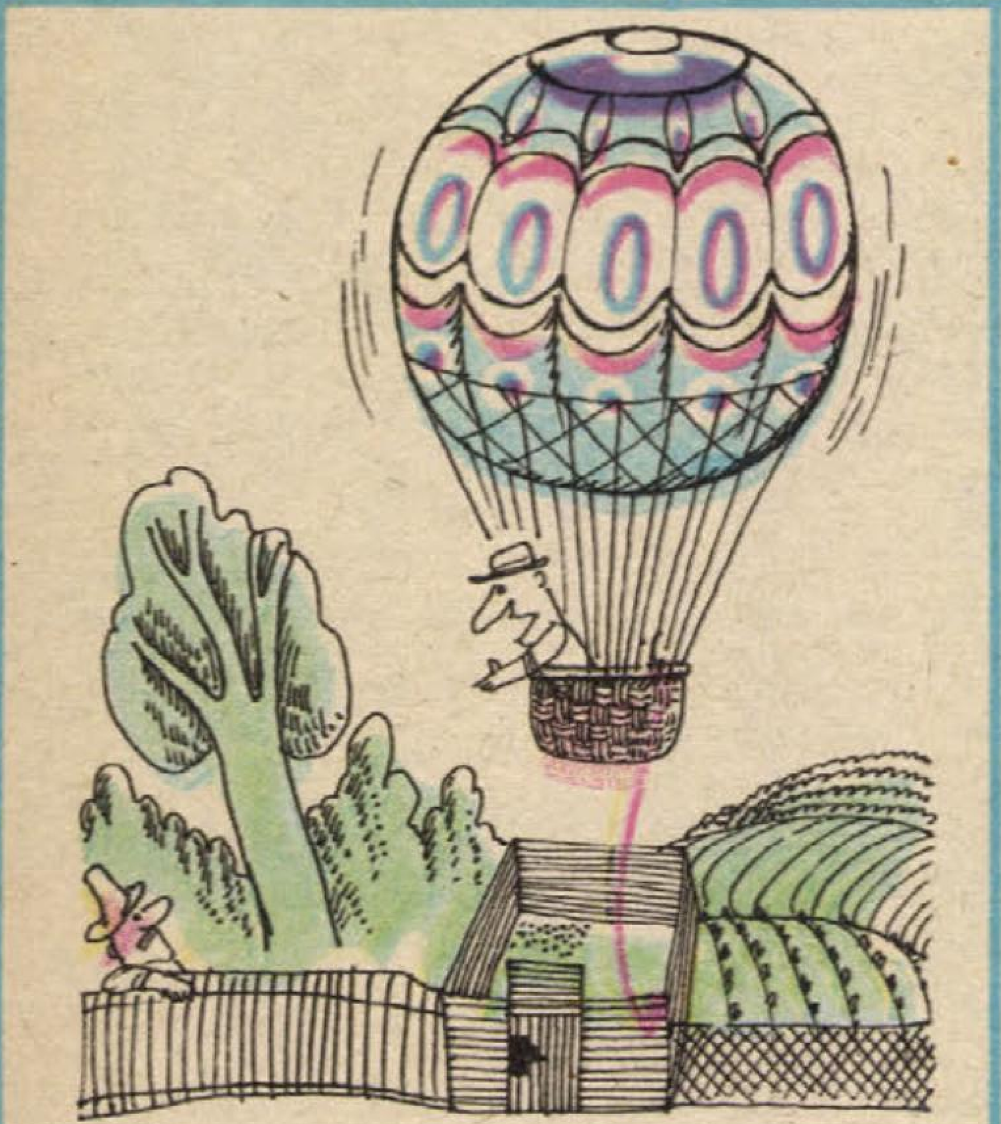

TOT GYULA:

HÉTVÉGE

A VÁROSRENDEZŐ KISKERTJE

– Látja, szomszéd úr, én a légteremet is kihasználom!

A TÉVÉKRITIKUS VIKENDHÁZA

Kerékpárral elütnek valakit. A kerékpáros megvigasztalja az áldozatot, akinek könnyebben megsérült a lába:
— Hogy magának milyen szerencséje van!
— Ezt nevezi szerencsének? — mérgelődik a sebesült, miközben zsebkendőjével igyekszik a vért elállítani.
— De mennyire! Ma ugyanis szabadnapom van, én különben teherautót vezetek.

A szigorúan konzervatív nagymama a lemezboltban hallja, hogy lányunokája bölcsődalt kér, azután Mendelssohn nászindulóját is.
— Rossz a sorrend — csóválja a nagymama a fejét. — Az én időmben először jött a nászinduló és csak azután a bölcsődal.

ÚJ KIFOGÁS

– Kérem, a kenyér azért lapos, mert dőlt gabonából készült...

MEMOÁRIRODALOM

– Nem értem, ezzel a stílussal hogy volt sikere a nőknél...

ÉVFORDULÓ

Tájékozottabb olvasóink bizonyára tudják, hogy ma ünnepli megalakulásának ötödik vagy hatodik évfordulóját a Népszerűségcsökkentő Szövetség. Ezen jeles alkalomból gyűltek össze az intézmény dolgozói, a Vadőr Csárda kéményklubjában. Itt sikerült mikrofonvégre kapnom Kiss Tőrös József ügyvezető elnököt. Az ő szakterületére tartozik az atlétika népszerűtlenítése is. Vajon, mi tette szükségessé tevékenységük kiterjesztését az atlétika irányában?

— Mint tudjuk, az atlétika sportág népszerűsége hazánkban örvendetesen csökkent az utóbbi évtizedben. Egy nemrégiben készített kimutatás azonban ijesztő adatokkal szolgált. Kiderült, hogy az 1977-ben rendezett Országos Atlétikai Bajnokságon majdnem kétszer annyi néző volt, mint az azonos időben rendezett I. kerületi Dominó Kupán. Mivel a fiam aktívan dominózik, így ez nyilvánvalóan mindnyájunk közügyévé vált. Nem hagyhatjuk, hogy eme dinamikusan fejlődő sportágunk népszerűségét az atlétika csökkentse. Ekkor határoztuk el, hogy átfogó intézkedéseket foganatosítunk.

— Mik voltak az első lépések?

— Jól bevált az a módszerünk, hogy a versenyről késve adjuk a téves információkat.

— És ha valaki mégis tudomást szerez egy atlétikai versenyről, és feltett szándéka, hogy azt semmitől vissza nem riadva megtekinti?

— Nos, ez esetben meg kell találnia a bejáratot, amit, mint tudjuk, a Népstadion esetében zöld paraván-csalittal álcáztunk.

— És ha ezen elővigyázatosság ellenére is sikerül néhány fékezhetetlen embernek bejutni? Mi módon lépnek fel a betolakodókkal szemben?

— Már bevezettünk néhány versenyrendezési aranyszabályt, amellyel megpróbáljuk elvenni az arcátlanok kedvét a versenyek látogatásától. Például: az egyes versenyszámokat egyszerre szoktuk kezdeni, így a kialakult kavalkádban a néző véletlenül sem tudja a versenyzőkről, ki melyik versenyszámban folytatja a küzdelmeket. Majd hirtelen mindent abbahagyunk, és órákig nem történik semmi. Olyan csöndben maradunk hogy akár a rajtpisztoly zümmögését is meg lehetne hallani. Néhány pályamunkást küldünk be, akik pályafenntartási munkák imitálásával gordonkáznak a legkitartóbb nézők idegein.

— Milyen egyéb lehetőségek kínálkoznak még a lelátókon tartózkodók bosszantására?

— A futószámokban indulók nevét a dobóékkal, az ugrókét pedig az időmérőkével jól összekeverjük.

— Ha sikerül teljesen kiűzni a Népstadionból a nézőket, befejezettnek tekinthetik működésüket?

— Korántsem. Távoli még az az idő, amikor elmondhatjuk, hogy feltettük az i betűre a pontot. Hiába kergetjük el a legmakacsabb nézőket is, ha azok mindig újratermelődnek.

— És honnan?

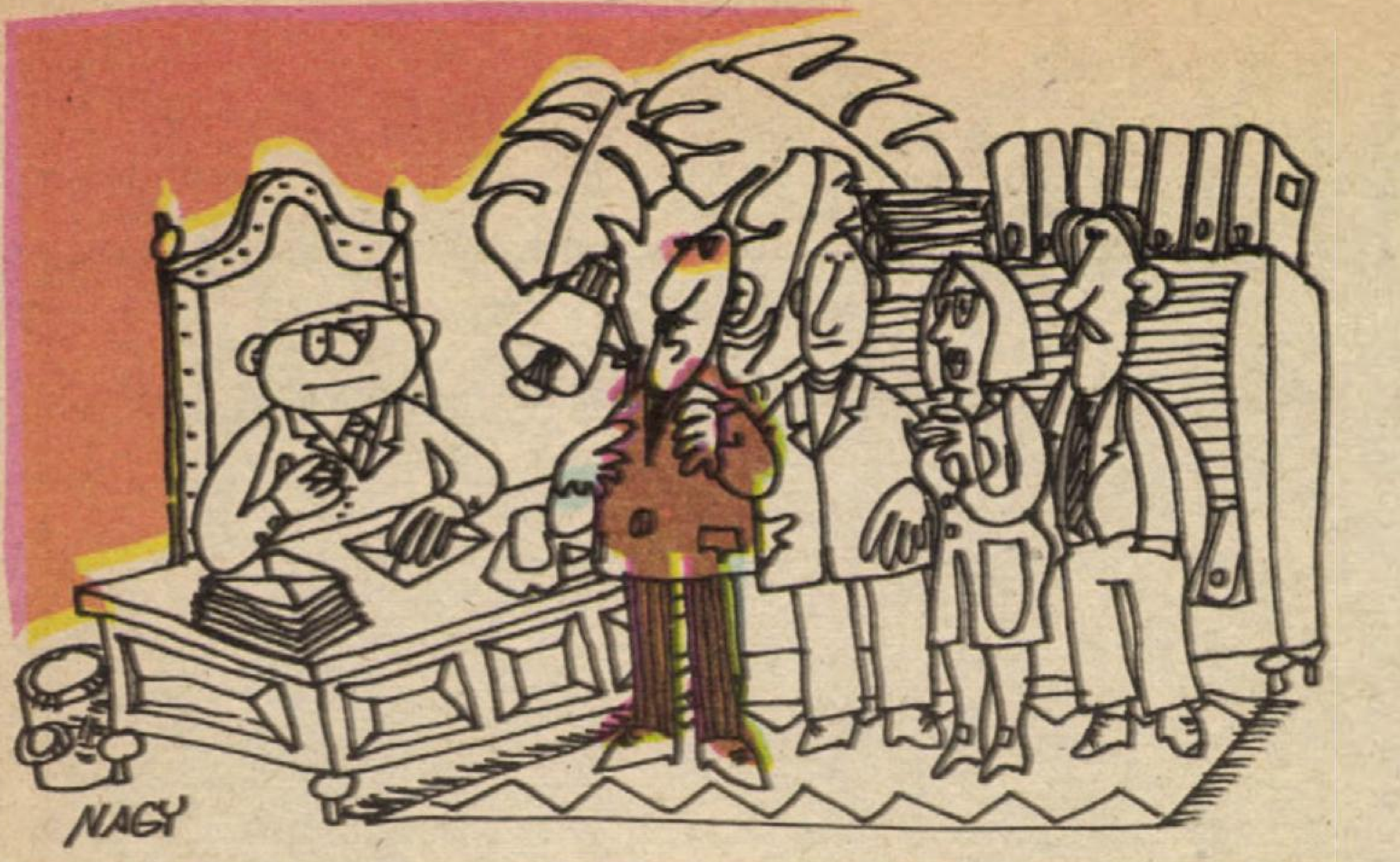
— A versenyzők köréből. Már az idei bajnokság indulói közül is sokan csak nézték a versenyt!

Dunai Attila

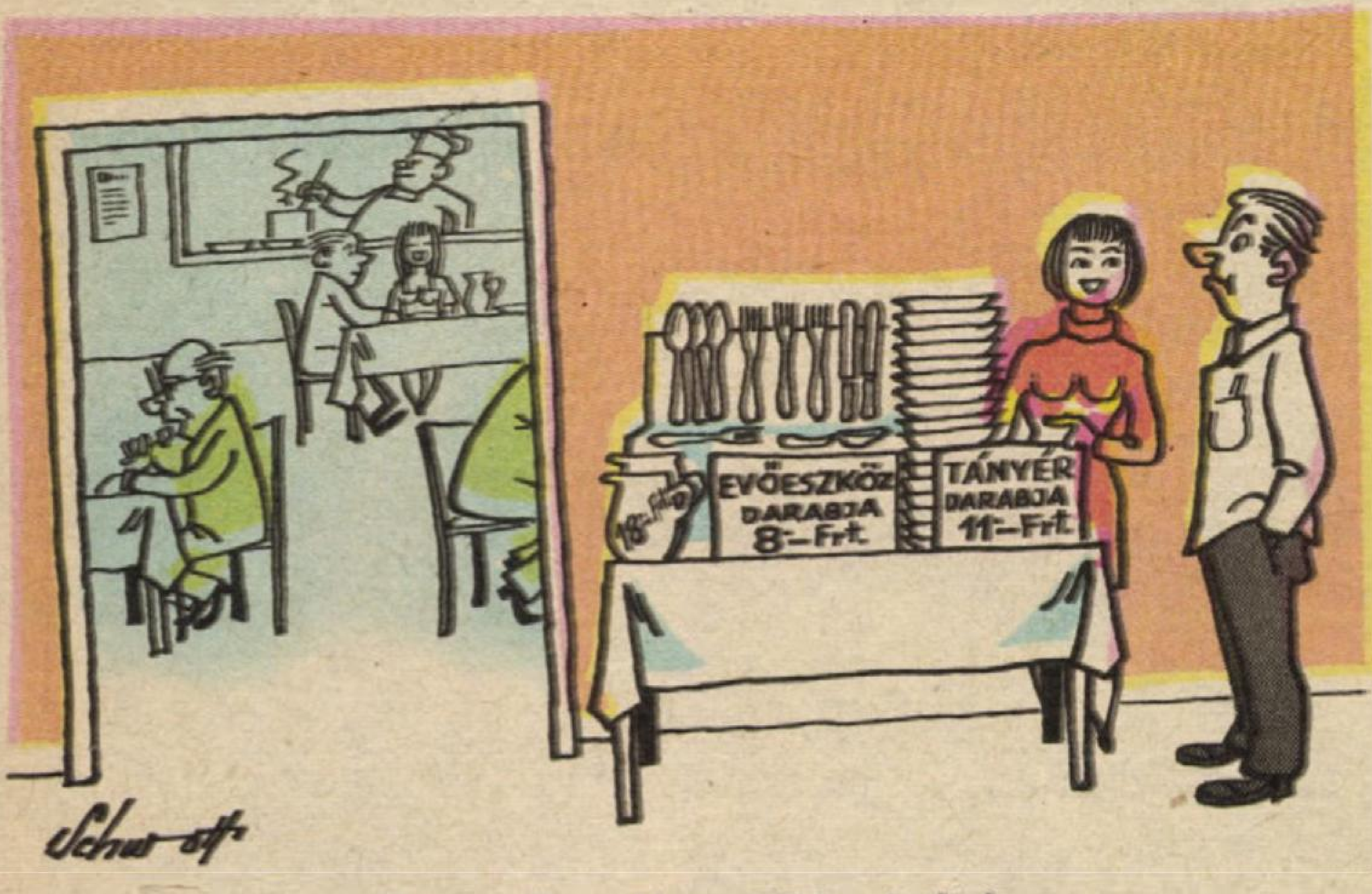
FEKETE HUMOR

– Mit gondolsz, van itt büfé?...

– Nekem az is jutalom, hc ők nem kapnak semmit...

– Úgyis ellopnák, inkább eladjuk.

SORTATAROZÁS UTÁN

– Miért sírsz, öcsi?
– Nem találok haza, elfelejtettem, hogy milyen színű lett a házunk...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj 1 hónapra 7.50 Ft, negyedévre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-39 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

— Csak három hétig volt titkárnői állásban?

— Igen, mert az igazgatóm drága kis egeremnek nevezett és a felesége nagyon fél az egerektől.

*

A tengerész megkérdi egy vendéglőben a pincért:

— Mi ez a tányéron?

— Húsleves.

— Na, akkor én évekig húslevesben hajóztam!

Szigorú figyelmeztetés

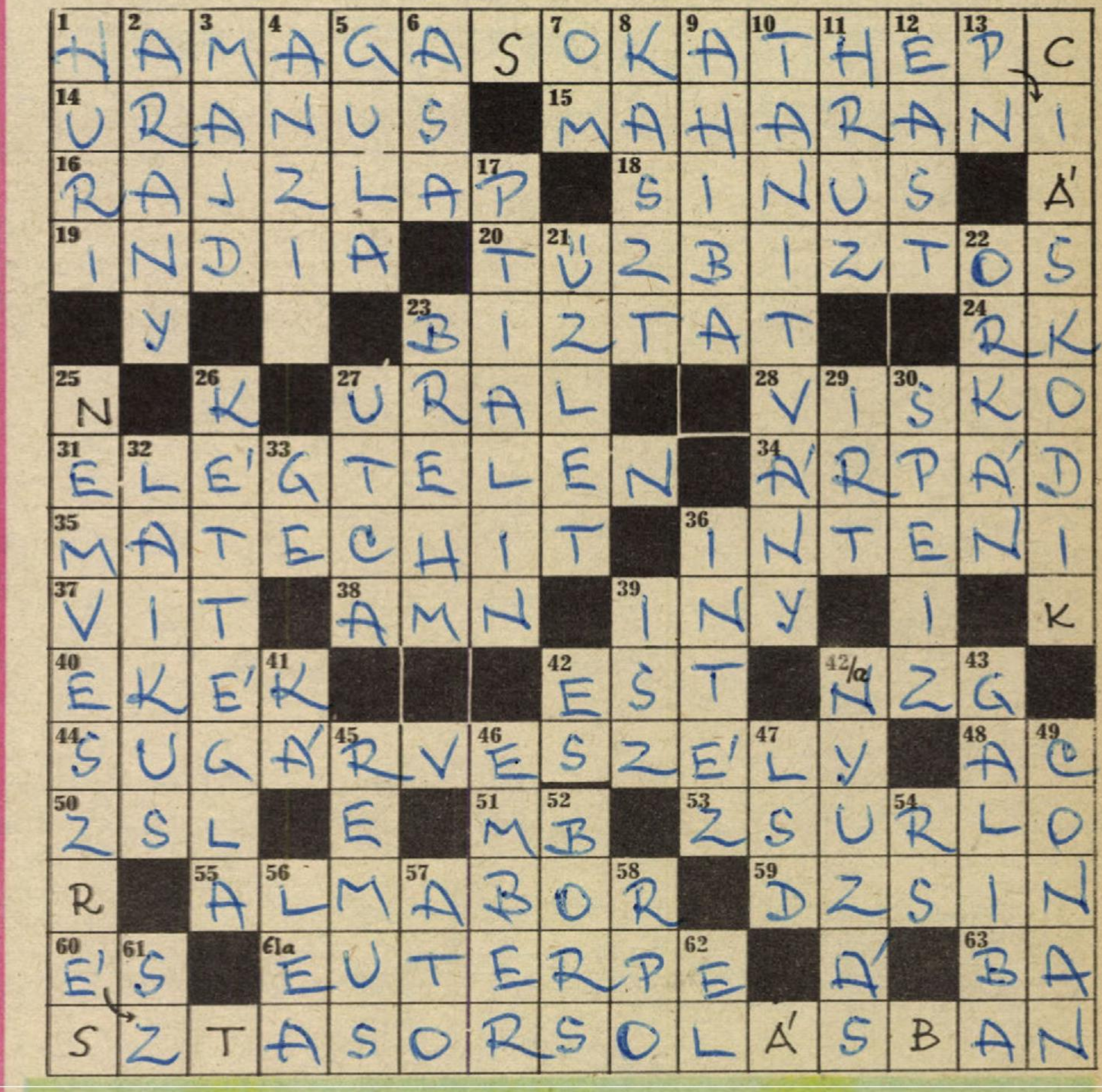
Kapornai már régóta tartozik a szabójának s amikor az erélyesen kéri a pénzét, Kapornai azt mondja: — Én sokfelé tartozom, ezért minden elsején kisorsolom, hogy melyik hitelezőmnek fizetek... — aztán így fejezi be: vízszintes 1. — függőleges 25. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb október 2-ig, kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. A naprendszer egyik bolygója
15. A maharadzsa felesége
16. Az ÁPISZ-boltokban kapható
18. Az egyik szögfüggvény
19. Ázsiai ország
20. Ami nem okoz tűzveszélyt
23. Serkent, nógat
24. R. K.
27. Hegység, két világrész határán
28. Szegényes lakóház
31. Rossz osztályzat
34. A honalapító
35. A réz egyik világoszöld színű érce
36. Kézzel jelt adni
37. Legutóbb Kubában volt
38. A. M. N.
39. A fog ágya
40. Földművelő eszközök
42. A nap egyik szaka
42a. N. Z. G.
44. Bizonyos kutatókat, orvosokat fenyeget
48. Az aktinium vegyjele
50. Z. S. L.
51. M. B.
53. Gyomnövény
55. Gyümölcsből készült ital
59. Démon az arab és perzsa mesékben
60. Kötőszó
61a A kilenc múzsa egyike
63. Rag

FÜGGŐLEGES

1. Gyönyörű nő a mohamedán paradicsomban
2. Nagy költőnk (1817—1882)
3. Időhatározószó
4. Olaszországi helység, melyet a II. világháború egyik nagy csatája tett híressé
5. Mértani test
6. P-vel: török rang volt
7. O. M.
8. Zárt társadalmi csoport Indiában
9. Ami nélkül nincsen ember (névelő előzi meg)
10. Akit a tanár oktat
11. Petőfi anyjának családi neve
12. Kelet — angolul
13. ..eumatik
17. A nyálban levő enzim
21. Kereskedés
22. Viharos erejű szél
23. Nagy német zoológus (1829—1884)
26. Ezzel veri a mellét a kérkedő
27. Londonban van, hejh, sok számos
29. Pusztít
30. Éléskamra
32. Nem szakmabeli, hozzá nem értő
33. A gallium vegyjele
36. Foglalkozik valamilyen üggyel
39. Időszámítás röv.
41. K
42. ..ernyő
42a. A bőr lefejtése az állat testéről
43. Bonyodalom
45. Romulusszal együtt egy farkas szoptatta
46. A legfejlettebb emlős
47. Kábítószer
49. A „klasszikus" krimiíró Doyle keresztneve
52. Fűszer
54. R. S.
56. Ritka női név
57. P-vel ráérő férfiú Petőfinél
58. Kevert por
61. Kettős mássalhangzó
62. Igekötő

ELÉVÜLT AFORIZMA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A férjes asszony rabszolga, akit trónra kell tudnunk ültetni."

200—200 forintot nyert:

Sárközi Gyula, Szarvas, Deák F. u. 23. 5540

Tóth János, Miskolc, Petőfi u. 35. 6343

Necsov József, Szeged, Korányi fasor 3. 6720

A nyereményeket postán küldjük el.

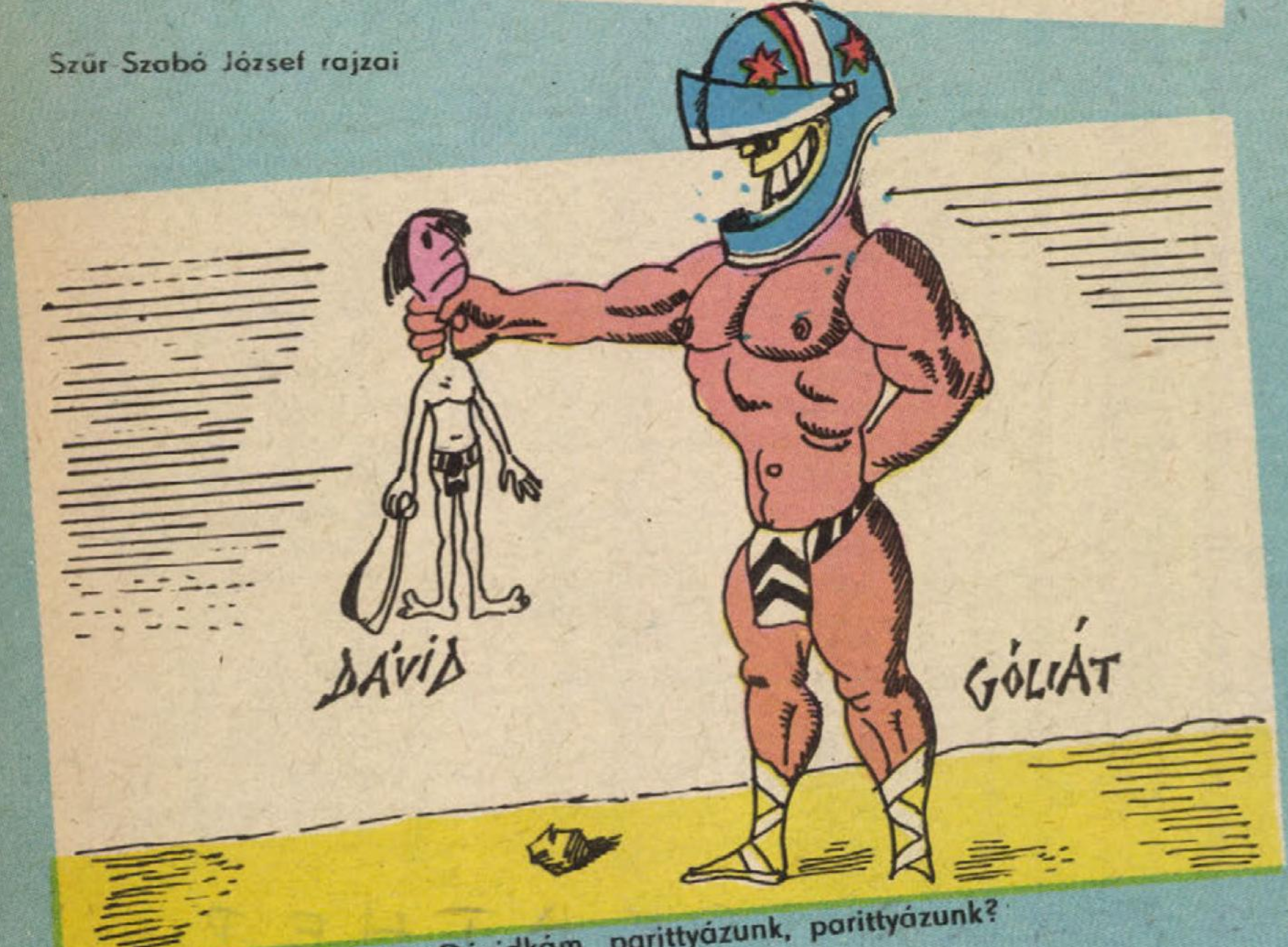
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A Ludas Matyi HAMISkás BIBLIA-MAGYARÁZATA

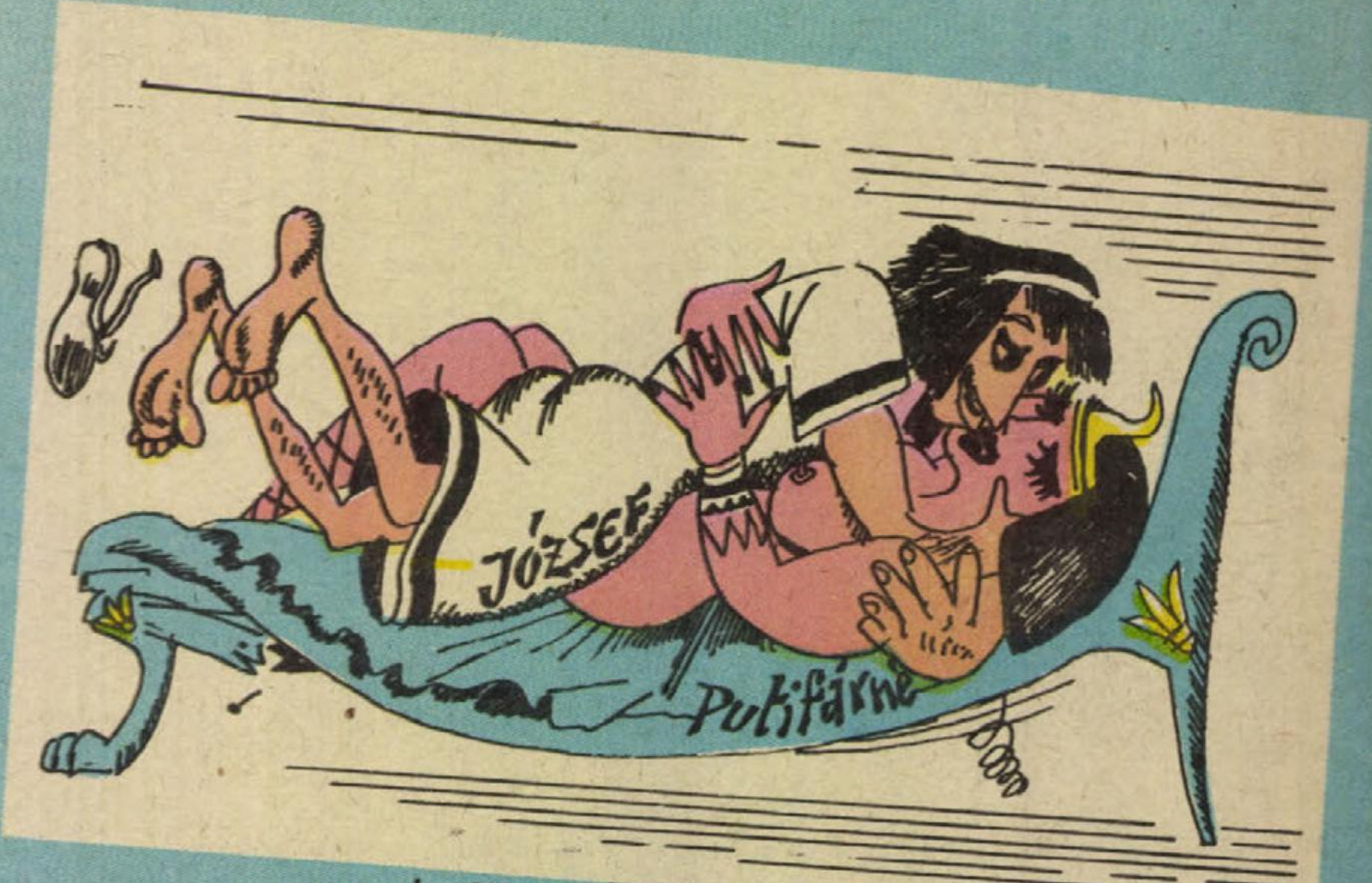
Szür Szabó József rajzai

– A vendéglátóipar sose hagyja magát!

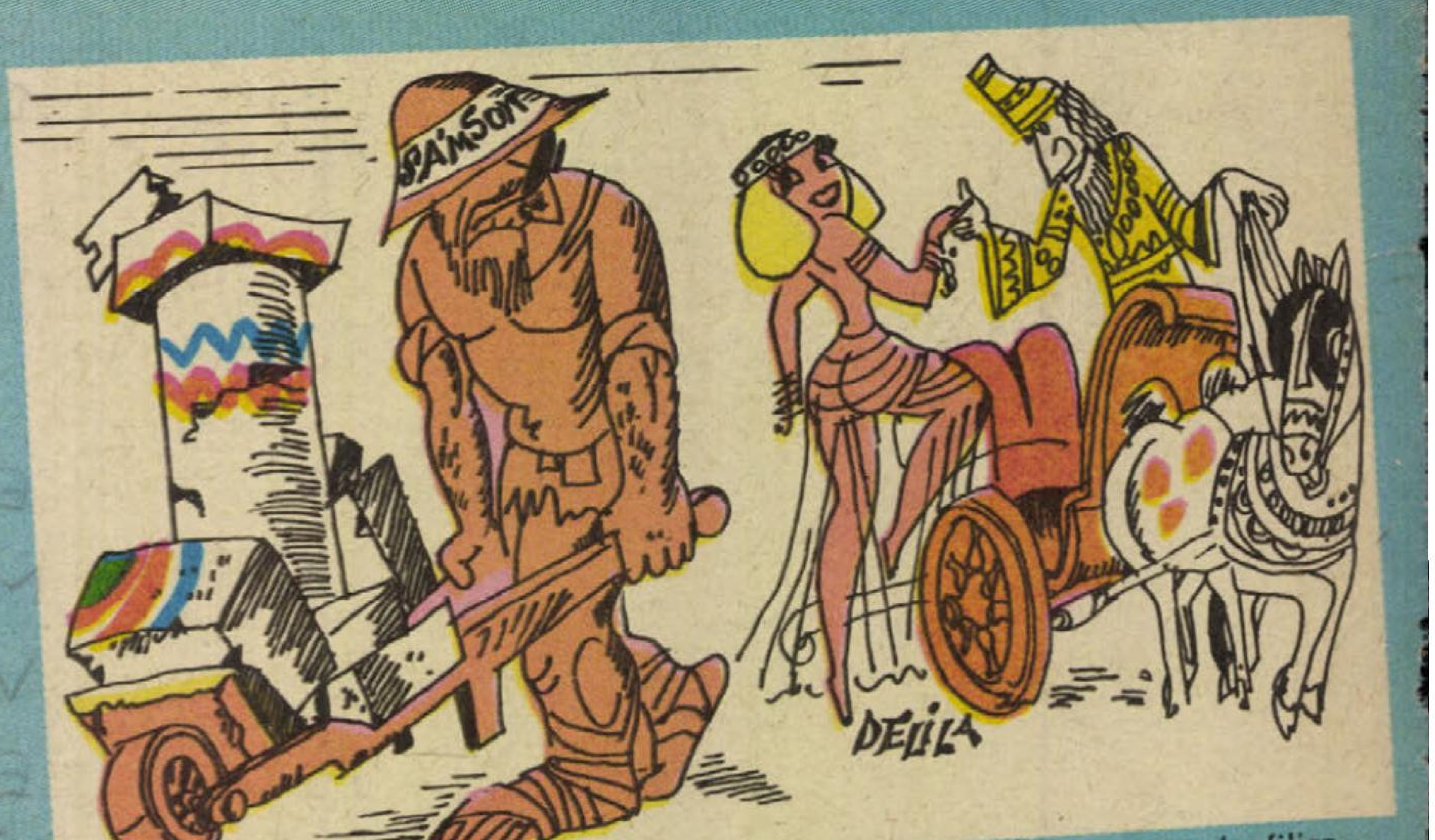
– Na, Dávidkám, parittyázunk, parittyázunk?

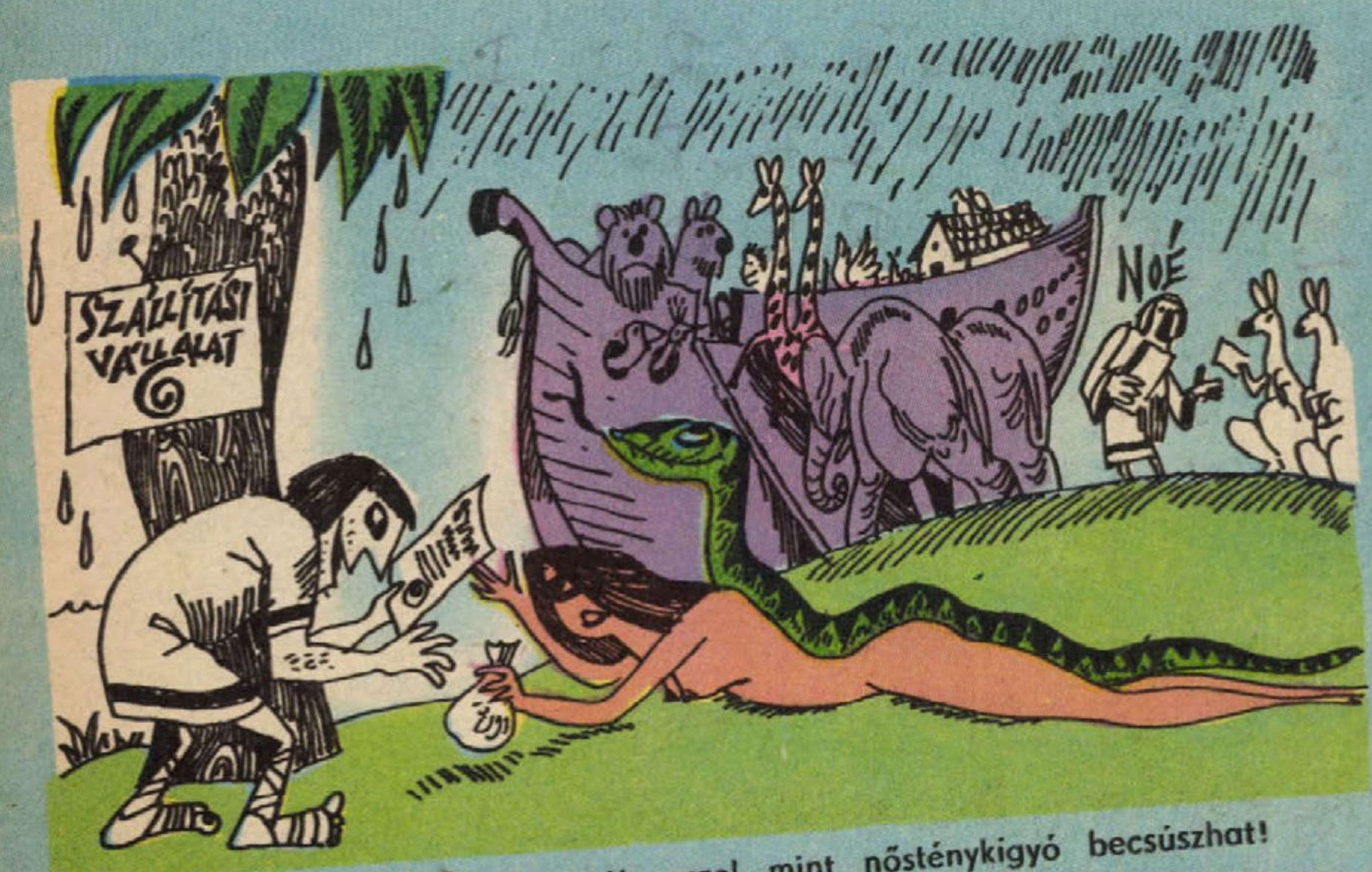
– Legfeljebb átírják a Bibliát!

– A próféta szerint nyolcezerre 20 millió lakás épül!

– Engem alaposan megkopasztott, és most ezzel a maszek filiszteussal jár!

– Itt egy hamis fuvarlevél, ezzel mint nősténykígyó becsúszhat!

– Most mondjam ezeknek a bálványimádóknak, hogy hagyjuk ABBA?